

DEMOKRATIJA JE VJERA !!!

šejh Ebū Muhammed el-Maqdisī

DEMOKRATIJA JE VJERA !!!

A Uzvišeni Allāh je rekao:

وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ

"A onaj koji želi neku drugu vjeru
mimo islāma - neće mu biti primljena..."

Napisao:

šejh Ebū Muhammed el-Maqdisī

**Recenzija i redaktura prevoda
(poređenje prevoda sa tekstom arapskog originala):
Ebū Idrīs Husejn**

VAŽNA NAPOMENA !

Svako kopiranje i umnožavanje ove knjige
ili bilo kojeg njenog dijela bez odobrenja
autora ovog prijevoda je veoma
pohvaljeno i preporučljivo

RIJEČ RECENZENTA

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Draga braćo i poštovane sestre!

Nema sumnje da ono kroz šta prolazi ummet islāma predstavlja tešku situaciju ispunjenu poniženjima, omalovažavanjima i gaženjem islamske nam vjere i njene dogme. Cilj je da se uništi i ono malo imāna, koje je ostalo kod muslimana kao rezultat spašavanja islāma od strane naših predaka.

Istini za volju, jedan dio muslimanske omladine danas zauzima mjesto koje treba zauzeti u odbrani islāma i ponosa muslimana. Međutim, na veliku žalost, to su naponi koji ne nailaze na odobrenje državnih uređenja širom ove planete, gdje je neprijatelja Uzvišenog Allāha više nego li ih mi možemo pobrojati. Toliko su se nakotili da ih ni dobra statistika ne može obuhvatiti i pobrojati, jer se svakog trenutka pojavljuju neki novi probisveti koji svoju bolest i aroganciju isprobavaju na muslimanima.

Svakako, najgori su oni sa muslimanskim imenima, koji nam svakodnevno u ime nekih njihovih demokratskih ciljeva zabijaju nož u leđa. Ova garnitura ljudi obuhvata političare, biznismene, intelektualne radnike i one "vrijedne" "nostradamuse" sa crvenim fesovima na glavi, koji uporno zagovaraju vjeru svojih predaka "hanefijskog mezheba".

Međutim, oni se ne bave autentičnim i originalnim tumačenjem hanefijske pravne škole, već islām tumače shodno svojim potrebama i po nalogu političke elite, sa kojom

održavaju srdačnu i veoma iskrenu prijateljsku vezu. Tolika zatucanost i učmalost intelekta vjerskih vođa na prostorima Balkana nije zabilježena u našoj historiji. Ali i sa tom glupošću valja izaći na kraj, inšā'Allāh.

Međutim, stvar je počela da dobija na negativnom intenzitetu onog trenutka kada su se ovoj branši ljudi počeli pridruživati i neki drugi, koji uporno zagovaraju plasman ispravne islamske 'aqīde i oživljavanje sunneta Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem.

Eto, baš taj detalj je veoma diskutabilan. Jer, poruka koju islām upućuje čovječanstvu se ne može razumjeti ako je zabilježeno odsustvo pravilne interpretacije tradicije ili postupka Allāhovog Poslanika Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem. Upravo iz ovog razloga je cio islamski svijet pogođen epidemijom novotarija i besmislica koje su direktan rezultat degenerirane manifestacije islāma, izazvane neznanjem ili pretjerivanjem u tumačenju islamskih pravila i normi. Historija je nijemi svjedok koliko skupo nās muslimane košta tako pogriješno izgrađeni pristup islamskoj dogmi.

Užasno je puno sekti i frakcija koje za sebe smatraju da su upravo oni produhovljeni i istinski predstavnici islāma. S druge strane, vidimo kako se svakodnevno kose s učenjem islāma, duboko uvjereni da je upravo za njih obezbijedena privilegija Allāhovog spasa i Njegove nagrade. Osim praznih i idiotskih učenja njihovih vođa i hodžā, takvi nemaju nikakvih dokaza iz Qur'āna i sunneta za ono što vjeruju i tvrde. Slijepo vođeni svojim strastima i ubjeđenjima, ti neljudi svojim nastupima samo još više povećavaju itekako dubok jaz među muslimanima. Ovdje ne govorimo o posebnoj grupi ili džemā'atu, već govorimo o svima koji na račun islāma siju razdor i smutnju među muslimanima, a da pritom ne

razmišljaju o tome kako je jedinstvo muslimana prioritet svakog iskrenog islamskog praktičara.

Kada govorimo o ovim ljudima, nekako se, samo po sebi, namjeću pitanja:

"Šta ustvari ti ljudi hoće? Da li su oni svjesni da svojim zagovaranjem direktno brane neistinu i bātil, stavljajući sebe u službu šejtāna!?"

Ovo je nesumnjivo vrijeme velikih iskušenja i smutnji, pa se zbog toga musliman mora odgovarajuće i ponašati u ovom teškom vaktu. Najvažnija odgovornost koju musliman treba preuzeti jeste da sebi ne dozvoli da zbog postojeće situacije propadne u tminu svoje strasti i da tako od vjere počne vjerovati i praktikovati ono što mu nameće situacija, a ne vjera islām.

Zar nas Qur'ān ne uči:

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ

"Allāh vam naređuje pravdu i čestitost..."

Gdje je osjećaj odgovornosti pred Uzvišenim Allāhom upravo danas, kada je krv muslimana jeftinija od kilograma krompira na pijaci!? Gdje su ona silna i zvučna imena muslimanskih velikodostojnika i vjerskih predstavnika!? Oni su navikli na nekakve konferencije i kongrese, gdje uz ispijanje skupih, lijepih, ukusnih i odmjereno rashlađenih pića raspravljaju o gorućim problemima ummeta i njegovih pripadnika? Zamislite samo tu sliku punu ironije i sarkazma, gdje u velelepnoj sali, uređenoj po zadnjoj modi, sa najboljim mermerom i najskupljim unutrašnjim dezenom, grupa ovodunjalučkih perverznjaka u ime islāma donosi odluke, koje se direktno tiču budućnosti ummeta... Lijepo dotjerani,

namirisani i fino raspoloženi, oni jedva čekaju da se ta mukotrpana debata brzo završi, da uz svečan i luksuzan ručak "plačljivo" razmjene svoja "teška" i "gorka" iskustva, u danima kada su bili jedini "mučenici u ime vjere".

Neki od tih idiotā možda i ne znaju da su tu u svojstvu predstavnika državne politike i njenih prljavih ciljeva, mada čisto sumnjam da oni nisu svjesni toga, dok su drugi itekako dobro upoznati sa politikom njihovog ministarstva za unutrašnje poslove i nesebično pomažu sprovođenje tagutsko-luciferske ideje o ubijanju istinske islamske 'aqīde i fizičkoj likvidaciji svakog koji se drzne da svojim trudom i zalaganjem pomogne vjeru Uzvišenog Allāha.

Upravo iz ovog razloga smatram da ponuđeni tekst knjige koja je pred vama dolazi u pravo vrijeme. Uzimajući u obzir da su određeni vjerski službenici na ovim prostorima tajili islamsko znanje ili ga jednostavno nisu imali, onda nam postaje jasno da je sadržaj ove knjige još jedan zračak u tami neznanja i nepoznavanja islāma i izvorne islamske dogme.

Sadržaj knjige pojašnjava, onima koji imaju pameti, zbog čega je lijepo biti musliman. Kako li samo ispunjava zadovoljstvom osjećaj suprotstavljanja laži i demagogiji idiotskih zagovarača, koji pozivaju u očuvanje tradicije slobodoumnosti insāna, želeći da na taj način sebi obezbijede nesmetano upražnjavanje svojih strasti.

Iako sažeto, ovo djelo voljenog nam brata i poštovanog učenjaka, šejha Ebū Muhammeda 'Āsima el-Maqdisija nam pojašnjava opasnost slijeđenja drugih učenja mimo islāma. Također se kritički osvrće na glupane sa muslimanskim imenima koji se svakodnevno kose sa vjerovanjem islāma,

zalažući se za pobijanje šeri'ata unutar zemalja sa većinskim muslimanskim stanovništvom. ⁴

Veoma senzualno gradi pristup pravilnom shvatanju argumentacije šeri'atskih tekstova iz Qur'āna i sunneta, te na taj način izoštrava osjećaj potrebe slijepog i bespogovornog slijedenja Allāhove Veličanstvene Riječi. Mislim da čitanje ove knjižice ne ostavlja prostor za diskusiju o punovažnosti i punoj vrijednosti cjelokupnog šeri'ata.

Molim Uzvišenog Allāha da nagradi šejha el-Maqdisija, a i brata Ebū Ahmeda, koji se potrudio da ovo djelo ugleda svjetlo dana i na našem jeziku, te da konačno i muslimani bosanskog govornog područja upoznaju još jednu novu stranicu islāma, čije su nam čitanje decenijama uskraćivali ljudi koji egoistički zagovaraju "vjerski autoritet" na prostorima Balkana.

Ebū Idrīs Husejn

---

⁴ Mislim da je termin "islamske zemlje" plod kršćanskog Zapada, jer na geografskoj karti Arapskog Poluostrva, a i šire, ne postoji država sa unutrašnjim islamskim uređenjem. Zato se ja ovdje služim gore spomenutom terminologijom (napomena recenzenta)

RIJEČ PREVODIOCA NA ENGLISKI JEZIK

U ime Allāha

Hvala pripada Allāhu, Vječnome, Stvoritelju, Jedinome.

Svjedočim da nema boga osim Allāha, Jedinog, Koji ne prihvata da iko bude partner uz Njega, Koji ne prihvata da iko bude obožavan mimo Njega, Koji vjerovanje u tewhīd čini svojstvom i odlikom Svojih robova mu'minā.

Svjedočim da je naš vođa i naš uzor Muhammed – pečat svih poslanika i vjerovjesnika, Allāh ga blagoslovio i podario mu spas, zajedno sa njegovom porodicom, njegovim ashābima i svima koji ga slijede do Sudnjeg Dana.

A potom:

Pročitao sam knjigu "*Demokratija je vjera!!!*" od brata muwehhida Ebū Muhammeda el-Maqdisija, koja je udovoljila mojoj želji da informišem ljude o ovoj opasnoj propasti. Propasti, koja je naštetila umovima, tewhīdu i vjerovanju mnogih ljudi.

Nakon mnogo šubhi i govorā, koje ovi koriste da odobre ovaj očigledan kufr, ja sam također bio sretan zbog jasnoće pobijanja svakome koji u to vjeruje... na primjer, pomagačima tågūtā i sljedbenicima ustanovljenih zakona i uzaludnih ustava.

Naš dragi brat se oslonio – u svojem pobijanju – na Qur'ān i sunnet i logičke dokaze, koje razum može shvatiti bez ikakve kontradikcije ili neslaganja. Ja sam dugo vremena tragao za jasnim pobijanjem, kao što je ovo djelo našeg dragog

DEMOKRATIJA JE VJERA   šejh Ebū Muhammed el-Maqdisī

šejha, da pobijem ovu nevjerničku novotariju i ova mnogobožačka parlamentarna vijeća. Ja sam sve to našao u ovoj vrijednoj knjizi, koja razmatra veoma važnu stvar mnogobožačkih principa i istinite vjere.

Mnogo me je obradovala ova vrijedna knjiga, tako da sam odlučio da je prevedem na engleski jezik, da bih je učinio dostupnom onima koji ne razumiju arapski jezik, da razdvoje istinu od laži, uputu od zablude i da bude staza upute svakome ko želi da slijedi istinu.

Nadam se da će Allāh primiti ovo djelo u Njegovo ime. Sva hvala pripada Allāhu, na početku i na kraju.

Prevodilac na engleski jezik
Ebū Muhammed el-Mālīkī

U ime Allāha, Milostivog, Samilosnog

Zahvala pripada Allāhu. Njemu zahvaljujemo, Njemu se utječemo i od Njega oprost tražimo. Allāhu se utječemo od zla naših duša i od zla naših loših djela.

Koga Allāh uputi – on je upućen, a koga On u zabludi ostavi – nećeš mu naći zaštitnika, upućivača.

Svjedočim da nema boga osim Allāha, Jedinog, Koji nema sudruga. On nam je dovoljan i divan Pomagač.

I svjedočim da je Muhammed Njegov rob i poslanik. On je naš vođa i uzor, Allāh ga blagoslovio i podario mu spas, zajedno sa njegovom porodicom, njegovim ashābima i sljedbenicima do Sudnjeg dana...

A potom:

Ovo su neki papiri koje sam na brzinu napisao prije mušričkih, zakonodavnih parlamentarnih izbora, i to iz razloga jer su ljudi postali opčinjeni smutnjom demokratije, dok njeni branioci u liku bezbožnih vladara, onih koji se odrekoše vjere, tāgūti, vrijedno raspravljaju o ispravnosti iste.

S druge pak strane, drugi su pokušavali demokratiju ogrnuti ogrtačem islāma, pozivajući u tu teoriju. Tako su obmanom istinu prikazali lažnom, pa nekada demokratiju nazivaju slobodom, a nekada šūrom.⁵ Ima i takvih koji vladavinu Jūsufa, 'alejhis-selām, smatraju demokratskim djelovanjem u vladi tadašnjeg egipatskog vladara.

---

⁵ شوری (šūra) – vjerska obaveza međusobnog dogovaranja i savjetovanja unutar muslimanske zajednice (napomena recenzenta)

Ponekad oni kao primjer koriste sūd Negusa, a ponekad govore o demokratiji kao o opće priznatoj društvenoj koristi i zajedničkom prioritetu! Oni pred naivnim masama izvitoperuju istinu sa laži, miješaju svjetlo sa tamom i širk sa tewhīdom i islāmom.

Ali mi smo, uz Allāhovu pomoć, odgovorili na svaku od ovih namjetnutih šubhi i dokazali da je demokratija vjera pored Allāhove vjere, i da je to millet različit od milleta tewhīda. I da njena parlamentarna vijeća (skupštine) zapravo nisu ništa drugo do kule širka i tvrđave (modernog) paganizma.

Sve ovo mora biti izbjegnuto da bi se ostvario tewhīd, koji je Allāhovo pravo kod Njegovih robova. Mi moramo srušiti te kule i tvrđave, objaviti neprijateljstvo njenim braniocima mržnjom i džihadom protiv njih. Dokazali smo i to da se po ovom pitanju niko ne smije proizvoljno iznositi (idžtihād činiti), kako to neki kvazi-zagovarači tvrde. Ne, već je to očigledan i vidljiv širk i jasan i otkriven kufr, na koji nas Uzvišeni Allāh upozorava kroz ājete jasnog i nedvosmislenog značenja. Protiv takvog kufra i širka je Allāhov Odabranik, sallallāhu alejhi ve sellem, ratovao cijelog života.

Zato, budi riješen – moj brate *muwehhidu* – da budeš jedan od sljedbenika Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i jedan od njegovih pomagača, koji napada širk (mnogoboštvo) i njegove sljedbenike. Požuri da se u sjenci ove neshvaćene istine pridružiš pobjedonosnoj skupini koja pomaže vjeru Uzvišenog Allāha, a o kojoj Allāhov Odabranik, sallallāhu 'alejhi ve sellem, kaže:

"Skupina iz moga ummeta će ustravajati na primjenjivanju Allāhovog zakona i neće im naškoditi oni koji ih na cjedilu ostave, niti oni koji im se suprotstave, sve dok ne dođe Allāhova odredba."

DEMOKRATIJA JE VJERA   šejh Ebū Muhammed el-Maqdisī

Nadam se da će Allāh mene i vas učiniti od njih, i zahvaljujem Allāhu na početku i na kraju.

Ebū Muhammed el-Maqdisī

POJAŠNJENJE TEMELJNOG NAČELA
I VRHUNSKE SVRHE STVARANJA,
OBJAVLJIVANJA NEBESKIH KNJIGA,
POZIVA VJEROVJESNIKĀ, VJERE IBRĀHĪMOVE I
NAJČVRŠĆE VEZE KAO KONCEPT JEDINOGR SPASA

Znaj, neka ti se Uzvišeni Allāh smiluje, da je bit stvari, temelj i njen oslonac ono što je Allāh propisao čovjeku da nauči i da djeluje u suglasnosti s time – da učini kufr u tāgūta prije nego nauči klanjati, davati zekāt, prije praktikovanja bilo kojeg 'ibādeta. Tako će se jedino Uzvišenom Allāhu ispoljavati vjera.

Iz tog je razloga Allāh stvorio stvorenja, slao poslanike, objavljivao Knjige i naredio džihād i šehādet (pogibiju) u ime ove vjere. Zbog ovoga postoji neprijateljstvo između miljenika er-Rahmāna (Milostivog) i sljedbenika šejtāna i zbog ovoga će biti uspostavljena islamska država i pravedni hilāfet. Uzvišeni Allāh je rekao:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

"Nisam stvorio džinne ni ljude (ni zbog čega drugog), osim da bi Me obožavali." ⁶

To znači: *"Da bi obožavali jedino Mene."*

On je također rekao:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

---

⁶ sūra edh-Dhārijāt, 56. ājet

"Svakom smo narodu poslanika poslali: 'Allāhu 'ibādet činite, a tāgūta se klonite.' " ⁷

Ovo vjerovanje – da nema boga osim Allāha – je osnova islāma. Bez njega neće biti primljena ni da'wa, ni džihād, ni namāz, ni post, ni zekāt, ni hadždž.

Nemoguće je obezbjediti spas od džehennemske vatre bez pridržavanja i praktikovanja ovog detalja, jer je to jedino uže, za koje nam Allāh garantuje da se neće prekinuti. Ostale komponente vjere i djelovi vjerskog zakonodavstva – u slučaju zanemarivanja ovog detalja – neće biti dovoljni za čovjekov spas od džehennemske vatre. Allāh je rekao:

قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدِ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا

"Pravi put se jasno razlikuje od zablude. Pa ko ne vjeruje u tāgūta, a vjeruje u Allāha – drži se za najšvršću vezu, koja se neće prekinuti." ⁸

Allāh je također rekao:

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْهُ
عِبَادِ

"Za one se klone tāgūta i činjenja 'ibādeta njemu, i koji se Allāhu obraćaju – pa, blago njima! Zato obraduj robove Moje." ⁹

---

⁷ sūra en-Nahl, 36. ājet

⁸ sūra el-Beqare, 256. ājet

⁹ sūra ez-Zumer, 17. ājet

Pogledaj samo kako Allāh govori o obavezi nevjerovanja u t̄agūta prije nego što govori o vjerovanju u Njega i isповjedanju vjere samo Njemu, Uzvišenom, kao što u očitavanju postojanja samo jednog boga, Allāha (*Lā ilāhe illAllāh*) negacija prethodi potvrđivanju. To je upravo upozorenje na važnost temeljnog načela, što proizilazi iz ove veze. Vjerovanje u Allāha nema nikakve važnosti ako mu ne prethodi kufr u taguta!

Božanstva u koje čovjek mora kufr učiniti i izbjeći njihovo obožavanje, da bi se držao za najčvršće uže, nisu samo kamenje, kipovi, drveće ili kaburovi koji se obožavaju činjenjem sedžde, dovom ili zavjetom. Ovo obuhvata više od toga. Ono sadrži sve što se obožava mimo Allāha, u bilo kojem obliku ispoljavanja pokornosti, a da obožavani ne poriče neispravnost tog obožavanja.¹⁰

Riječ '*tāgūt*' je izvedena od riječi '*tugjān*', što znači prekoračivanje granice u grijehu prema Allāhu i zanemarivanje svrhe zbog koje Allāh stvara čovjeka.

Djela '*ibādeta* (obožavanja) su različita. Ako sedžda, ruku, dova, zakletva i klanje kurbāna predstavljaju 'ibādet, onda je i pokornost u prihvatanju ovozemnih zakonodavstava također 'ibādet!

Uzvišeni Allāh je o kršćanima rekao:

اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرَهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ

---

¹⁰ Ovo ne obuhvata meleke, poslanike ili dobre ljude koje obožavaju, sve dok oni odbijaju pravo da budu obožavani ili da budu nazvani božanstvom, kao što je to slučaj sa 'Isā'om, 'alejhis-selām

"Uzeli su svoje svećenike i svoje monahe za gospodare mimo Allāha." ¹¹

Iako oni nisu činili sedždu niti rukū' svojim svećenicima, oni su ih slijedili i pokorili su im se u njihovom dozvoljavanju zabranjenog i u zabranjivanju dozvoljenog! Oni su ih podržavali u tome pa je zbog toga Uzvišeni Allāh rekao da su oni njih uzeli za svoje gospodare i bogove, jer je pokornost u prihvatanju zakonodavstva – oblik 'ibādeta, koji nije dozvoljeno upućivati drugome, osim Njemu, Uzvišenom. Ukoliko čovjek uputi tu vrstu 'ibādeta nekom drugom mimo Allāha, pa makar i po jednom pravnom pitanju – takvim postupkom postaje *mušrik*.

Dokaz za to je rasprava koja se desila za vrijeme života Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, između miljenika er-Rahmāna (Milostivog) i sljedbenika šejtāna u vezi zabrane konzumiranja strvine. Mušrici su željeli da ubijede muslimane da ne postoji razlika između ovce koju muslimani zakolju i one koja sama ugine. Oni su tvrdili da je Allāh zaklao uginulu ovcu. Zato je Allāh spustio Svoju presudu i rekao:

وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

"... ako im se pokorite – sigurno ćete biti mušrici." ¹²

Tako termin *tāgūt* obuhvata svakog ko sebe proglasi zakonodavcem uz već postojeći Allāhov zakon. To važi kako za vladara, tako i za one koji prihvataju njegove zakone. To se odnosi i na poslanike u zakonodavnoj vlasti i na njihove zamjenike, koji su isto tako izabrani od strane parlamentaraca. Tako čovjek prelazi granice koje mu je Allāh odredio, jer je on

---

¹¹ sūra et-Tewbe, 31. ājet

¹² sūra el-En'ām, 121. ājet

stvoren kao Allāhov rob, a njegov mu Gospodar naređuje da se pokori Njegovom zakonu. Međutim, ovaj je odbio i uzoholio se, pa je tako prešao granice Uzvišenog Allāha, priželjkujući pritom da sebe izjednači sa Allāhom i da se sa Njim poistovjeti svojstvom Propisivača Zakona, a to je odlika samo Uzvišenog Allāha.

Ako iko prekorači granice i učini to – sebe je učinio zakonodavnim bogom. Takav će biti jedan od glavešina *tāgūtā*. Njegov islām i njegov tewhīd neće biti prihvaćeni, sve dok ne porekne *tāgūta* i dok se ne odrekne sljedbenika i pomagača *tāgūta*! Allāh je rekao:

يُرِيدُونَ أَنْ يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ

"... pa ipak žele da im se pred *tāgūt*om sudi, a naređeno im je da ne vjeruju u njega." ¹³

Mudžāhid je rekao:

"*Tāgūt* je šejtan u ljudskom liku, kome se ljudi obraćaju za presudu i koga slijede."

Šejhul-islam Ibn Tejmije je rekao:

"... iz ovog razloga, onaj koji sudi bez obraćanju na Allāhovu Knjigu je *tāgūt*." ¹⁴

Ibnul-Qajjim je rekao:

"...svako ko prekorači svoju granicu, bio obožavan, slijeden, ili mu se pokorava. Tako, *tāgūt* bilo kog naroda je onaj koga oni učine sudijom mimo Allāha i Njegovog Poslanika, ili mu čine 'ibadet mimo Allāha, ili ga slijede bez ikakvog objavljenog dokaza od Allāha, ili mu se

---

¹³ sūra en-Nisā', 60. ājet

¹⁴ "Medžmū'ul-fetāwā", 28. tom, 201. str.

pokoravaju u stvari za koju ne znaju da u suštini tu kategoriju pokornosti zaslužuje samo Allāh!"

On je također rekao:

*"Ko sām sudi ili traži da mu se sudi suprotnim od onoga sa čime je poslat Muhammed, sallallāhu 'alejhi ve sellem – presudio je tågūtskim zakonom i zadovoljan je da mu tågūt sudi!"*¹⁵

Jedan od obožavanih tågūta današnjice, u koga svaki muwehhid mora kufr učiniti, i u njegove sljedbenike, sa ciljem da slijedi najčvršću vezu i da bude sačuvan od džehennemske vatre – su prolazna, od strane ljudi načinjena božanstva i samozvani bogovi, koji ljudima propisuju zakone mimo Uzvišenog Allāha.

Allāh je rekao:

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ وَكَوَلُوا كَلِمَةً
الْفَصْلَ لِقَضِي بَيْنَهُمْ

"Zar oni da imaju bogove koji im propisuju da vjeruju ono što Allāh nije naredio? Da nije Riječi prije izrečene, među njima bi već bilo presuđeno."¹⁶

Oni su se složili da je propisivanje zakona prāvo i dužnost njihovih parlamentarnih vijeća. To isto, navodno, važi i za međunarodne, oblasne i lokalne strukture vlasti. Oni su to pokazali kroz njihove zakone i ustave, i to je u njihovim krugovima odveć poznato.¹⁷

¹⁵ "I'lām el-muweqqi'īn", 1. tom, 50. str.

¹⁶ sūra eš-Šūra, 21. ājet

¹⁷ Član 51. kuwajtskog ustava glasi: "Zakonodavnu vlast vrši princ i parlamentarno vijeće." Član 25. jordanskog ustava glasi: "Zakonodavna

Tako su oni postali bogovi svakome ko im se pokorava i koji ih slijedi, ili se sa njima slaže u ovom kufru i širku, baš kao što je Allāh rekao o kršćanima kada su oni slijedili svoje svećenike i monahe.

Sljedbenici današnje demokratije su gori i podliji, jer su kršćanski svećenici to činili, ali nisu nastojali da to učine zakonom ili pravnim sistemom i nisu pisali ustave ili knjige. Oni, također, nisu kažnjavali nikoga ko to nije prihvatao ili praktikovao. Oni, također, to nisu koristili da prilagode Allāhovu Knjigu, kao što su to učinili ovi tāgūti.

Ako si ovo shvatio, onda ćeš shvatiti da je najuzvišeniji korak pridržavanja za ovu najčvršću vezu i najveći nivo kufra u tāgūta - upravo vrhunac islāma ili džihād. Džihād protiv tāgūta, njegovih sljedbenika i pomagača, pokušaj uništavanja ovog ljudski načinjenog sistema i pokušaj odvratanja ljudi od 'ibādeta njemu i povratak u 'ibādet jedinom Allāhu. Mora postojati deklarisanje i otvoreno istupanje sa istinom, kao što su to činili Allāhovi vjerovjesnici. To je put koji nam je Allāh jasno pokazao kada nam je naredio da prihvatimo Ibrāhīmovu vjeru i da se u da'wi ka Allāhovojoj vjeri držimo njegovog primjera. On je rekao:

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ

---

*vlast je u rukama kralja i parlamentarnog vijeća.*¹¹ Član 86. egipatskog ustava glasi: *''Parlament predstavlja zakonodavnu vlast (autoritet).''*¹¹

"Divan uzor za vas je Ibrāhīm i oni koji su uz njega bili ¹⁸ kada su narodu svome rekli: 'Mi s vama nemamo ništa, a ni sa onima koje, mimo Allāha, obožavate. Mi vas se odričemo, i neprijateljstvo i mržnja će između nas ostati sve dok ne budete u Allāha, Njega jedinog, vjerovali!' " ¹⁹

Ovako je značenje ovih riječi postalo jasno. Obrati pažnju kako je Allāh započeo sa neprijateljstvom prije mržnje. Neprijateljstvo je važnije, jer čovjek može mrziti sljedbenike t̄agūta, ali da ih ne smatra neprijateljima. Tako čovjek neće izvršiti svoju dužnost ili obavezu, sve dok ih ne bude mrzio i uzeo za neprijatelje.

Obrati pažnju kako Allāh spominje njihovo odricanje od mušrika prije odricanja od onoga što oni obožavaju, jer je prvo važnije od drugog. Mnogi ljudi mogu pokazati odricanje od kamenja, kipova, t̄agūta, ustava, zakona i lažnih religija, ali se ne odriču robova ili pomagača ovih t̄agūta i bezvijednih vjera. Zato, on neće ispuniti svoju dužnost niti obavezu, ukoliko ne pokaže odricanje od t̄agūtovih robova – mušrika. Tako će dokazati da se odrekao njihovih beskorisnih vjera i njihovih obožvanih pojedinaca. ²⁰

Najmanji obavezni korak koji je dužnost svakome *mukellefu*, ²¹ bez kojeg se niko ne može spasiti, je klonjenje od t̄agūta i izbjegavanje njegovog slijeđenja u njegovom širku i njegovoj laži.

---

¹⁸ Neki mufessiri su rekli da: "**Oni koji su uz njega bili**" znači: "*Njegovi sljedbenici ili poslanici koji su išli njegovim putem*"

¹⁹ sūra el-Mumtehine, 4. ājet

²¹ šeri'atskom obvezniku, tj. punoljetnom muslimanu (napomena izdavača)

Allāh je rekao:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

"Svakom smo narodu poslanika poslali: 'Allāhu 'ibadet činite, a tągūta se klonite!' " 22

I On je rekao:

فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ

"...pa budite što dalje od lažnih božanstava i izbjegavajte što više govor neistiniti." 23

I On je rekao u vezi Ibrāhimove dove:

وَاجْتَنِبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ

"...i sačuvaj mene i sinove moje od 'ibādeti kipovima." 24

Ako se čovjek ne kloni tągūta na dunjaluku, odbijajući da mu čini 'ibādet, on će biti jedan od gubitnika na āhiretu. Ako on protraći i izgubi ovu veliku osnovu, ništa od vjere mu neće biti od koristi ni važnosti i on će se pokajati onda kada mu kajanje neće biti ni od kakve koristi. Onda će on željeti da se vrati na ovaj svijet da ispuni ovu veliku obavezu, da prihvati najčvršće uže i da slijedi ovu veličanstvenu vjeru.

Allāh je rekao:

---

22 sūra en-Nahl, 36. ājet

23 sūra el-Hadždž, 30. ājet

24 sūra Ibrāhīm, 35. ājet

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ
 الْأَسْبَابُ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا
 كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسْرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ

"...kada će se glavešine, za kojima su se drugi povodili, svojih sljedbenika odreći i kada će veze koje su ih vezale prekinute biti, i oni patnju doživjeti, kada će sljedbenici njihovi uzviknuti: 'Da nam je samo da se vratimo, pa da se i mi njih odrekne kao što su se oni nas odrekli!' Eto, tako će Allāh njima djela njihova po njih kobnim pokazati i oni iz vatre neće izlaziti."²⁵

Ali oh, prekasno je, nema povratka na ovaj svijet. Pa, ako želiš sigurnost i nadu u Allāhovu milost, koju Allāh daruje bogobožaznima, moraš se kloniti svih t̄agūta. Odrekni se njihovog širka sada, ovoga časa!

Niko ih se neće moći odreći na āhiretu, izuzev onih koji su ih se klonili i izbjegavali ih (na dunjāluku). Ali, za svakoga ko je podržavao njihovu beskorisnu vjeru i slijedio ih, biće pozivač na āhiretu koji će pozvati:

"Svako ko je nešto obožavao – neka to i slijedi."

Onaj koji je obožavao Sunce – slijediće ga. Onaj koji je obožavao mjesec – slijediće mjesec. Onaj koji je obožavao t̄agūte – njih će slijediti. Sve do momenta kada će se obratiti vjernicima slijedećim riječima:

"Šta je to vas zadržalo, a svi ostali odoše!?",

Oni će reći:

---

²⁵ sūra el-Beqare, 166. i 167. ājet

"Mi smo se na dunjaluku od njih odvojili, a imali smo potrebe za onim što su oni posjedovali. A čuli smo pozivača koji poziva: 'Neka svaki narod krene ka onom što je obožavao!' Pa, tako mi sada čekamo našeg Gospodara!"²⁶

Pogledaj riječi vjernika:

"Mi smo se na dunjaluku od njih odvojili, a imali smo potrebe za onim što su oni posjedovali..."

Odvojili smo se od njih na dunjaluku, a zaista smo bili potrebni njihovih dinara, dirhema i njihovog lagodnog dunjalučkog života. Pa, kako da se onda ne odvojimo od njih na ovom najvažnijem mjestu!? Ovo su neke smjernice na putu.

Uzvišeni Allāh je rekao:

احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ

"Sakupite nevjernike, one koji su se s njima družili i one kojima su se klanjali."²⁷

"Oni sa kojima su se družili" znači: Svako ko ih voli, njihovi pomagači i podržavaoci u njihovoj laži.

Onda je Allāh rekao:

فِيَّائِهِمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ إِنَّهُمْ
كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ

---

²⁶ Ovo je dio hadītha koji je muttefekun 'alejhi, hadītha o tome da će vjernici vidjeti svog Gospodara na Sudnjem Danu

²⁷ sūra es-Saffāt, 22. ājet

"I oni će toga dana zajedno na mucu biti, jer Mi ćemo tako sa mnogobošcima postupiti. Kad im se govorilo: 'Lā ilāhe illAllāh (Nema boga osim Allāha)!' - oni su se oholili" ²⁸

Allāhov robe! Ne odbacuj i ne odriči se riječi tewhīda, ne zanemaruju ono što je sadržano u toj riječi i budi uvijek ponosan pred tom pravednom riječi Allāhove jednoće. Ne zanemaruju slijedenje istine, ne insistiraj na pomaganju tāgūta, jer ćeš biti sa onima koji će propasti i skončaćeš zajedno sa njima!

Budi ubjeđen da je Uzvišeni Allāh potvrdio ispravnost ovog tewhīda i temeljnog načela upravo putem islāma. On je odredio da to bude vjera Njegovih iskrenih robova. Zato ko god je slijedi – vjeru islām – njegova će djela biti primljena, a ko god slijedi neku drugu vjeru mimo islāma – neće mu biti prihvaćena i on će biti od gubitnikā.

Uzvišeni Allāh kaže:

وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ

"I Ibrāhīm ostavi u amanet sinovima svojim a i Ja'qūb: 'Sinovi moji, Allāh vam je odabrao pravu vjeru, i nipošto ne umirite drugačije nego kao muslimani!' " ²⁹

I On je rekao:

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

---

²⁸ sūra es-Saffāt, 33.-35. ājet

²⁹ sūra el-Beqare, 132. ājet

"A onaj koji želi neku drugu vjeru osim islāma - neće mu biti primljena i on će na onome svijetu nastradati." ³⁰

Budi oprezan da ne ograničiš riječ "vjera" na kršćanstvo ili judaizam itd., jer možeš slijediti druge navažeće religije i otići u zabludu. To (naziv "vjera") uključuje svaku religiju, način života, sistem sūda i zakon, koji stvorenja slijede i kojeg se pridržavaju. Sve ove lažne religije se moraju napustiti i kloniti ih se, moramo se odreći njihovih pomagača i podržavalaca! Neka nam Allāh sačuva tewhīd i vjeru islām!

Allāh je rekao, naređujući nam šta da kažemo svim nevjernicima, sljedbenicima različitih vjera:

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ وَلَا أَنَا
عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

"Reci: 'O nevjernici, ja neću obožavati ono što vi obožavate, a ni vi nećete obožavati Onoga koga ja obožavam. Ja nisam obožavao ono što ste vi obožavali, a ni vi niste obožavali Onoga koga ja obožavam. Vama vaša vjera, a meni - moja!' "

³¹

Svaka religija i ideologija *kufra* koja propagira način življenja suprotan i kontradiktoran islāmu - to je onda njihova vjera sa kojom su oni zadovoljni... Ovo može uključivati komunizam, socijalizam, sekularizam i ostale novotarske metode i principe, koje su ljudi izmislili i onda se zadovoljili da ove ideje budu njihove vjere i ideologije.

---

³⁰ sūra Āli 'Imrān, 85. ājet

³¹ sūra el-Kāfirūn, 1.-6. ājet

DEMOKRATIJA JE VJERA   šejh Ebū Muhammed el-Maqdisī

Jedna od ovih vjera je i - demokratija. Ona se suprotstavlja Allāhovoj vjeri. Ispred tebe se nalaze osmislene riječi koje pokazuju zabludu ove uvedene i izmišljene vjere, kojom su mnogi ljudi fascinirani, čak i mnogi od onih koji tvrde da je islām njihova vjera, koji tvrde da su muslimani.

Trebaš znati da je to vjera različita od vjere tewhīda i da je to jedan od krivih puteva, a šejtān stoji na početku svih ovih puteva, pozivajući u džehennemsku vatru... Tako ćeš se kloniti ove vjere i pozivati ljude da je se i oni klone.

Ovo je:

**OPOMENA DOBRIM VJERNICIMA,
UPOZORENJE NEMARNIMA,
USPOSTAVLJANJE DOKAZA NAD TVRDOGLAVIMA
I OPRAVDANJE PRED GOSPODAROM SVJETOVA!**

**Demokratija je izmišljena vjera kufra, u kojoj su njeni
kreatori bogovi, a njeni sljedbenici robovi**

Trebao bi znati da ovaj blesavi termin "*demokratija*" nije arapskog, već grčkog porijekla. To je spoj i skraćenica od dvije riječi: "*demos*", što znači narod, i "*kratio*", što znači sud, vlast, zakonodavstvo... To znači da je jezički prijevod ove riječi: *sūd naroda, vlast naroda ili narodno zakonodavstvo*.

Ovo je, prema sljedbenicima demokratije, njena najveća vrijednost i zbog ovoga je oni slave i hvale. Istovremeno, upravo te kvalifikacije demokratije se oštro suprotstavljaju islāmu i upravo one predstavljaju oštro suprotstavljanje tewhīdu (islamskom monoteizmu).

Brate, ti si shvatio da je osnovni princip, zbog kojeg su stvorena stvorenja, zbog kojeg su objavljene Knjige, zbog kojeg su slati poslanici – ona najčvršća veza islāma, tj. tewhīd ili svjedočenje da je Allāh jedini bog, upućivanje 'ibādeta samo Njemu i izbjegavanje obožavanja drugog pored Njega. Pokornost u propisivanju zakona je samo jedno od djela 'ibādeta koja moraju biti samo za Allāha. U suprotnom, čovjek će biti mušrik i gubitnik.

Dakle, čovjek će biti mušrik, bez obzira na to da li će spomenutu posebnost islāma sprovesti kroz demokratiju – jer u stvarnosti u tom sistemu sūd preuzima narod ili većina, što je najveća želja demokrata, sekularista i onih koji sebe

pripisuju islāmu – ili, kao što je to danas, gdje sūd posjeduju glavešine i njihove bande iz redova njihovih porodica, ili bogati biznismeni, koji posjeduju kapital i medije koji im omogućuju da dođu do parlamenata – palata demokratije i do njihovog boga – kralja ili princa, koji ima vlast da raspusti skupštinu ili ne, kada i kako on želi.

Stoga, s koje god strane prikazali demokratiju, jasno je da je to sistem kufra u Allāha Veličanstvenog, širk u Gospodara nebesa i Zemlje i oštro suprotstavljanje vjeri Allāhove jednoće, vjeri svih vjerovjesnikā...

Ovo tvrdimo iz sljedećih razloga:

PRVO:

To je upravljanje naroda ili zakonodavstvo tāgūta i nije Allāhovo zakonodavstvo. Allāh je Svome Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, naredio da sudi po onome što mu je On objavio i tražio da se ne povodi za ljudskim željama ili za voljom većine, da ga oni ne obmanu, te da napusti makar dio onoga što mu Allāh objavljuje.

U tom kontekstu je Uzvišeni Allāh rekao:

وَأَنَّ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ
عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ

"I sudi im prema onome što Allāh objavljuje, ne povodi se za prohtjevima njihovim i čuvaj ih se da te ne odvrte od nečega što ti Allāh objavljuje." ³²

---

³² sūra el-Mā'ide, 49. ājet

Ovo je vjera tewhīda, vjera islām.

Ali u demokratiji, mušričkoj vjeri, njeni poklonici kažu:

"I sudi im prema onome što je prihvaćeno od strane naroda, slijedi njihove prohtjeve i strasti i čuvaj se da te nešto ne odvrati od onoga što oni žele i propisuju."

Oni to kažu, a to i jeste ideologija demokratije. Ovo je kufr koji izvodi iz vjere i očigledan širk, ukoliko oni to primjene u praksi.

I pored navedenog, njihovo činjenično stanje je daleko gore. Ako neko raspravlja o njihovom stanju, reći će:

"Sudi među njima po onome što tāgūt i njegovi odabrani ljudi žele, a nijedan zakon ne može biti donesen bez njegovog odobrenja i saglasnosti."

Ovo je jasno trajna zabluda i predstavlja agresivno upuštanje u širk Uzvišenom Allāhu.

DRUGO:

To je sud većine ili sud tāgūta, u skladu sa ustavom, ali ne u skladu sa Allāhovim zakonom. To sadrže knjige njihovih ustavā, koje oni poštuju više nego Qur'ān. Oni više vole sud ovih ustava nego sud Qur'āna, a sud Qur'āna treba uvijek biti potčinjen sudu njihovih ustava! Zato zakonodavstvo i sud ljudi u vjeri demokratije neće biti prihvaćen, izuzev ako je uvršten u njihov ustav, jer je ustav izvor zakona. U vjeri demokratije nema obzira za ājete Qur'āna ili za hadīthe Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem. Nije moguće da oni propišu ijedan zakon u skladu sa ājetom Qur'āna ili sa sunnetom Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem -

osim ako se slaže sa njihovom svetom knjigom, ustavom. A možete pitati pravnike, ako u to ne vjerujete.

Allāh je rekao:

فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

"A ako se u nečemu ne slažete - obratite se Allāhu (Qur'ānu) i Njegovom Poslaniku (sunnetu), ako vjerujete u Allāha i Sudnji Dan. To je za vas najbolje i rješenje je najljepše." ³³

Ali, vjera demokratije kaže:

"A ako se u nečemu ne slažete – obratite se narodu, njihovoj skupštini i njihovom kralju, prema laičkom zakonu i ustavu!"

Allāh je rekao:

أَفْ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

"Teško vama i onima kojima se, umjesto Allāhu, klanjate! Zašto se ne opametite?" ^{34 35}

Ako bi mase želele da putem demokratske vjere primjene Allāhov zakon, kroz njene zakonodavne mušričke skupštine – one to nikako ne bi mogle učiniti, izuzev da to tāgūt dozvoli, jedino ustavom i kroz njegove tekstove, jer je to sveta knjiga demokratije. Slobodno možemo reći: To je njihova

---

³³ sūra en-Nisā', 59. ājet

³⁴ sūra el-Enbijā', 67. ājet

³⁵ Allāh nas je u Qur'ānu obavijestio da su ovo riječi koje je Ibrāhīm, 'alejhis-selām, rekao svome narodu, nakon što im je pokazao besmislenost kipova koje su oni obožavali

Tora i Evanđelje, koje su već izopačili u skladu sa njihovim prohtjevima.

TREĆE:

Demokratija je ukleti produkt sekularizma i njegovo dijete bluda (kopile), jer je sekularizam nevjernačka doktrina koja ima za cilj da vjeru odvoji od vladanja i upravljanja državom.

Demokratija je sud većine ili sud tāgūta, ali nikako nije sud Velikog i Uzvišenog Allāha. Ona ne uzima u obzir Allāhov zakon, osim ako se on slaže sa tekstom njihovog ustava, onda sa prohtjevima većine, a prije svega sa strastima tāgūta i njegovim glavešinama.

Prema tome, ako bi čitav narod, kao cjelina, rekao tāgūtu i demokratskim bogovima:

"Mi želimo da sprovedemo Allāhov zakon. Želimo da spriječimo da bilo ko od ljudi, članovi parlamenta ili vladar, budu zakonodavci. Želimo da primjenimo Allāhov zakon na murtedde, bludnike, lopove i pijanice. Želimo da natjeramo žene da nose hidžāb. Želimo da natjeramo žene i muškarce na čestitost. Želimo da spriječimo blještavo ispoljavanje, golotinju, nemoral, blud, homoseksualizam i druge grijeha i razvratnosti..."

– oni bi odmah odgovorili:

"Ovo je suprotno demokratiji i njenoj slobodi."

Stoga, ovo je sloboda demokratije:

"Biti slobodan od Allāhove vjere i Njegovog zakonodavstva i slobodno prekoračivanje Njegovih granica."

DEMOKRATIJA JE VJERA   šejh Ebū Muhammed el-Maqdisī

Prokleti bili, prokleti bili i prokleti bili – sve dok se jezik ne umori...

Ali, zakonodavstvo izmišljenih zakona će biti sačuvano u njihovoj zloj demokratiji i svako ko se sa tim ne slaže ili ne prihvata ova ograničenja – biće kažnjen.

Stoga, braćo u islāmu, demokratija je vjera koja je različita od Allāhove vjere. To je sud tāgūta, a ne Allāha. To je zakon različitih prgavih i osornih "božanstava", ali ne zakon Allāha, Jednoga, Silnoga.

Svako ko prihvati demokratiju – znači da prihvata da se sudi zakonodavstvom koje je napisano u skladu sa ustavom i prihvata da se tom zakonodavstvu dā prednost nad zakonodavstvom Allāha, Jedinoga, Silnoga.

Propisivao čovjek zakone ili ne, pobjedio on na mušričkim izborima ili ne, sāmo njegovo slaganje sa mušricima u vezi demokratske vjere, njegovo odobravanje da donošenje zakona i suđenje pripada njemu i da učini da njegov autoritet bude važniji od Allāhove vlasti, Njegove Knjige i Njegovog zakonodavstva – pa to je onaj pravi kufr! Prema tome, to je očigledna, jasna zabluda i sāmi širk.

Ljudi u parlamentarnoj demokratiji biraju ove predstavnike i svaka će grupa ili pleme izabrati "boga" od ovih zakonodavnih "bogova", da propisuju zakone prema njihovim željama i strastima, a u skladu sa tekstom ustava.

Neki od njih biraju svoje "bogove" (svoje lažne zakonodavce, tāgūte) prema svojoj ideologiji ili načinu razmišljanja, tako da će postojati bog za ovu grupu, a drugi za onu. Neki od njih ih biraju po plemenu, pa će postojati bog za ovu grupu, a fantomski gospodar za onu drugu...

Takvog boga neki određuju na osnovu plemenske i nacionalne pripadnosti pa, ili će vladati bog određenog plemena ili obožavani idol drugog plemena. Neko će sebi izabrati "selefističkog boga", neko će sebi odrediti "ihwānskog boga".³⁶ Neki će sebi odrediti da njihov "bog" bude obrijan, a neki će prihvatiti "bradatog boga"!³⁷

Allāh je rekao:

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءَ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
الْفَصْلَ لَقَضِيَ بَيْنَهُمُ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

"Zar oni da imaju bogove koji im propisuju da vjeruju ono što Allāh nije naredio? Da nije Riječi prije izrečene, među njima bi već bilo presuđeno. – A nevjernike, doista, čeka patnja nesnosna."³⁸

---

³⁶ Autor aludira na postojeće razlike i razilaženja islamskih pokreta u arapskom društvu koji, na žalost, toleriraju, a neki od njih i odobravaju postojanje demokratije. Termin "selefistički bog" prije svega označava lojalnost arapskih multi-milionera vladajućim strukturama arapskog zaliva, dok termin "ihwānski bog" označava nepoznavanje šeri'atske dogme islāma i potpuno zanemarivanje sadržajnog smisla Qur'āna i sunneta od strane nekih islamskih aktivista. Vrijedi napomenuti da u zemljama Arapskog Poluotoka ljudi lojalni kraljevskim režimima zagovaraju ideju da su upravo oni jedini predstavnici izvornog *selefizma*. Ukoliko pogledamo u njihova djela, koja se oštro suprotstavljaju vjerovanju islāma po pitanju negiranja punovažnosti vladajućih monarhija u njihovim zemljama, vidimo da to nema nikakve veze sa istinom (napomena recenzenta).

³⁷ Kritika na račun pripadnika takozvanog selefističkog i ihwānskog pokreta u zemljama arapskog zaljeva (napomena recenzenta)

³⁸ sūra eš-Šūra, 21. ājet

Ovi predstavnici su, zapravo, izabrano obožavani idoli i proglašeni bogovi koji su postavljeni i ustoličeni u njihovim hramovima, u njihovim mušričkim svetištima (parlamentima). Ovi predstavnici i njihovi sljedbenici uzimaju demokratiju i njen zakonodavni ustav za svoju vjeru!

Prema njenim tekstovima, oni propisuju i donose zakone, a njima vlada njihov tāgūt i idol, njihov zamišljeni "bog", koji odobrava njihov zakon ili ga odbija. To je princ, kralj ili predsjednik. Ovo je, braćo moja, stvarnost demokratije i njene ideologije. Vjere tāgūta, a ne vjere Allāha. Vjere mušričkog naroda, a ne vjere Allāhových poslanikā. To je zakonodavstvo različitih i oprečnih "bogova", a ne zakon Allāha, Jedinog i Silnog!

Allāh kaže:

أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا
أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ

"...jesu li bolji raznorazni bogovi ili Allāh, Jedini i Svemoćni? Oni kojima se, mimo Njega, klanjate, samo su imena koja ste im nadjenuli vi i preci vaši - Allāh o njima nikakva dokaza nije objavio." ³⁹

On je također rekao:

أِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

---

³⁹ sūra Jūsuf, 39. i 40. ājet

"Zar pored Allāha postoji drugi bog? Kako je Allāh visoko iznad onih koji druge Njemu ravnim smatraju!" ⁴⁰

Prema tome, moraš izabrati:

- Allāhovu vjeru i Njegov čisti zakon, Njegovo blistavo svjetlo, Njegov pravi put, ili
- Vjeru demokratije, njen širk, kufr i njen zatvoren, iskrivljen put.

Moraš izabrati: Sud Allāha, Jedinoga, Silnoga, ili sud t̄agūta.

Allāh je rekao:

قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدِ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا

"Pravi put se jasno razlikuje od zablude. Pa, ko ne vjeruje u t̄agūta, a vjeruje u Allāha, drži se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti..." ⁴¹

Allāh je rekao:

---

⁴⁰ sūra en-Neml, 63. ājet

⁴¹ sūra el-Beqare, 256. ājet

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا
لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهَمَّ سُرَادِقُهَا

"...i reci: 'Istina dolazi od Gospodara vašeg, pa ko hoće - neka vjeruje, a ko hoće - neka ne vjeruje!' Mi smo nevjernicima pripremili vatru, čiji će ih dim sa svih strana obuhvatiti..."⁴²

Allāh je rekao:

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْعُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَى
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى
وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ وَمَنْ يَتَّبِعْ
غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

"Zar pored Allāhove žele drugu vjeru, a Njemu se, htjeli ili ne htjeli, pokoravaju i oni na nebesima i oni na Zemlji, i Njemu će se vratiti! Reci: 'Mi vjerujemo u Allāha i u ono što se objavljuje nama i u ono što je objavljeno Ibrāhīmu, i Ismā'īlu, i Ishāqu, i Ja'qūbu, i unucima, i u ono što je dato Musā'u i 'Isā'u i vjerovjesnicima od Gospodara njihova; mi nikakvu razliku među njima ne pravimo, i mi se samo Njemu klanjamo.' A onaj koji želi neku drugu vjeru osim islāma - neće mu biti primljena i on će na onom svijetu nastradati."⁴³

⁴² sūra el-Kehf, 29. ājet

⁴³ sūra Āli 'Imrān, 83.-85. ājet

ODGOVORI NA NEKE ŠUBHE I DILEME
KOJE PODRŽAVAJU DEMOKRATIJU

Uzvišeni Allāh je rekao:

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ
مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ
وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا
بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ
إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

"On tebi objavljuje Knjigu, u njoj su ājeti jasni, oni su glavnina Knjige, a drugi su manje jasni. Oni čija su srca pokvarena - željni smutnje i svog tumačenja - slijede one koji su manje jasni. A tumačenje njihovo zna samo Allāh. Oni koji su dobro u nauku upućeni govore: 'Mi vjerujemo u njih, sve je od Gospodara našeg!' A samo razumom obdareni shvaćaju. 'Gospodaru naš, ne dopusti srcima našim da skrenu, kada si nam već na Pravi put ukazao, i daruj nam Svoju milost; Ti si, uistinu, Onaj koji mnogo daruje!' " 44

Allāh nam kroz ove ājete kazuje da su ljudi, po pitanju Njegovog zakona, podijeljeni u dvije skupine:

1. Oni koji posjeduju znanje i stabilnost. Oni uzimaju i vjeruju u sve od Njegovog zakona. Oni shvataju smisao veze između uopštenog i konkretnog šeri'atskog teksta i smisao veze između sažetog i iscrpnog (podrobnog). Ako oni nešto ne znaju, oni to vraćaju jakim principima

---

44 sūra Āli 'Imrān, 7. i 8. ājet

i stabilnim osnovama, koje se slažu sa uputama šeri'ata.

2. Oni koji slijede smutnje i zablude. Takvi slijede *mutešābih* (nedovoljno jasne ājete), tj. one ājete iz Qur'āna, koje je potrebno podrobno objasniti. Oni ih uzimaju da bi širili smutnju. Oni ne slijede ono iscrpno (podrobno) i očigledno. Tako po pitanju demokratije i mušričkih parlamentarnih vijeća, takvi ljudi određene događaje i šubhe prihvataju odvojeno, bez ikakvog navraćanja na osnovne i već utvrđene vjerske principe i dokazana tumačenja. Tako istinu prikazuju lažnom i svjetlo prekrivaju tamom.

Sada ćemo mi razmotriti neke od ovih šubhi, pobiti ih i odgovoriti na njih, uz pomoć Vladara, Onoga Koji obilato daje, Onoga Koji pokreće oblake i Koji poražava neposlušne.

Prva šubha:
JŪSUF, 'alejhis-selām,
U SLUŽBI KOD KRALJA EGIPTA

Trebate znati da je ova šubha došla od strane onih koji nemaju nikakvih dokaza.

Oni kažu:

Zar Jūsuf nije radio kao ministar za káfirskog kralja, koji nije primjenjivao Allāhov zakon? Stoga, prema njima, učešće u káfirskim vladama je dozvoljeno, također i u parlamentarnoj skupštini, i tako redom...

Mi kažemo, a Allāh je Onaj Koji daruje uspjeh:

Prvo:

Dokazivanje ovom šubhom u korist učešća u zakonodavnim parlamentima je neistinito i nevažeće, jer ovi mušrički parlamenti opstojе na vjeri koja nije Allāhova vjera, već je to vjera demokratije, u kojoj se božanstvenost propisivanja zakonodavstva, zabranjivanja i dopuštanja pripisuje samo narodu, a ne Allāhu.

Allāh je rekao:

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

"A onaj koji želi neku drugu vjeru osim islāma – neće mu biti primljena i on će na onome svijetu nastradati." ⁴⁵

---

⁴⁵ sūra Āli 'Imrān, 85. ājet

Pa, može li iko tvrditi da je Jūsuf slijedio vjeru koja nije bila Allāhova vjera? Ili vjeru koja nije bila vjera njegovih predaka *muwehhida*? Ili da se on zakleo da će je poštovati? Ili da će propisivati u skladu sa njom, kao što to danas čine oni koji su fascinirani ovim parlamentima???

Jūsuf je ovo obznanio u vrijeme slabosti, rekavši:

إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ وَاتَّبَعْتُ
 مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ
 شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
 يَشْكُرُونَ يَا صَاحِبِي السَّجْنِ أَرَبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
 مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا
 مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقِيمُ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

"Ja se klonim vjere naroda koji u Allāha ne vjeruje i koji onaj svijet ne priznaje, i ispovijedam vjeru predaka svojih, Ibrāhīma i Ishāqa i Ja'qūba; nama ne priliči da ikoga Allāhu smatramo ravnim. To je Allāhova milost prema nama i ostalim ljudima, ali većina ljudi nije zahvalna. O drugovi moji u tamnici, ili su bolji raznorazni bogovi ili Allāh, Jedini i Svemoćni? Oni kojima se, mimo Njega, klanjate, samo su imena koja ste im nadjenuli vi i preci vaši - Allāh o njima nikakva dokaza nije objavio. Sud pripada jedino Allāhu, a On je naredio 'ibādet činite samo Njemu. To je jedino prava vjera, ali većina ljudi ne zna."⁴⁶

⁴⁶ sūra Jūsuf, 37.-40. ājet

Zar je moguće da je on ovo obznanio u vrijeme svoje slabosti, a onda to krio ili porekao kada je ojačao??? Odgovorite nam, o vi koji zagovarate "društvene priznate koristi"?

Onda, zar ne znate, o vi politički lideri, da je ministarstvo izvršna vlast, a da je parlament zakonodavna vlast, i da postoji velika razlika između njih? Ovdje nikako ne može biti pravljen poređenje. ⁴⁷ Sada možeš biti siguran da Jūsufova priča ne može biti upotrijebljena kao jasan dokaz za ulazak u parlamente i za uzimanje učešća u njima.

Međutim, dozvolite nam da sa ovim odemo i dalje i da kažemo da ova priča također ne može biti upotrijebljena ni kao izgovor za uzimanje učešća u ministarstvu, jer oba - i parlament i ministarstvo - danas učestvuju u kufru.

---

⁴⁷ Neki ljudi, koji izjavljuju da su učenjaci, tvrde da je ministarstvo opasnije od parlamenta. Oni misle da je u parlamentu glavni otpor vladi, pa oni kroz ovo sredstvo otpora vode borbu, konstitucionalnu borbu, suprotstavljaju se legalnoj borbi i pobjeđuju putem diplomatske borbe. Oni se prave da ne vide da je donošenje zakona (zakonodavna vlast) mnogo opasnija od izvršne vlasti. Njihovo zakonodavstvo (koje oni nazivaju džihād) i borba ne mogu postojati, osim u parlamentu, prema ustavu i vjeri demokratije. Pogledaj član 24., dio 2. jordanskog ustava. Zakonodavni autoritet ljudi ne može biti praktikovan, osim na način opisan u ustavu... A članovi parlamenta su samo predstavnici naroda (vlasnici autoriteta ustava, kako oni misle)

Drugo:

Pokušaj upoređivanja djelovanja Jūsufa, 'alejhis-selām, sa učešćem ljudi, opsjednutih demokratijom, u ministarstvu lažnih vlada koje propisuju uz Allāha i bore se protiv Allāhovih miljenika, i pomažu Njegovim neprijateljima – je nevažće i neodrživo poređenje, zbog sljedećih razloga:

1. *Ko god učestvuje u ministarstvu ovih vlada, koje ne primjenjuju Allāhov zakon, mora poštovati njihov izmišljeni ustav i pokazivati svoju lojalnost i iskrenost tāgūtu. Tāgūtu, u koga nam je Allāh naredio da kufr učinimo na samom početku.*

Allāh je rekao:

يُرِيدُونَ أَن يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَن يَكْفُرُوا بِهِ

"... pa ipak žele da im se pred tāgūtom sudi, a naređeno im je da ne vjeruju u njega." ⁴⁸

Oni se također, prije nego mogu direktno ući u ovo ministarstvo – moraju zakleti da će podržavati ovo nevjerstvo, kao što je određeno u parlamentu. ⁴⁹ Svaki onaj koji tvrdi da je

---

⁴⁸ sūra en-Nisā', 60. ājet

⁴⁹ Član 43. jordanskog ustava kaže:

"Premijer i ministri se moraju, prije nego započnu svoj rad, zakleti pred kraljem sljedećom zakletvom: 'Kunem se Allāhom Uzvišenim da ću biti lojalan (vjeran) i iskren kralju i da ću podržavati ustav.' " " A u članu 79. stoji: *"Svaki član parlamenta se, prije nego što započne sa svojim radom, mora zakleti pred svojim vijećem sljedećom zakletvom: 'Kunem se Allāhom Uzvišenim da ću biti lojalan (odan) kralju i domovini i podržavati ustav, itd...' "* " U kuwajtskom ustavu članovi 126, 91. Da li je Jūsuf činio išta od toga??? Ne budi obmanut varkom opčinjenih ljudi koji kažu: *"Mi se zaklinjemo, ali naša namjera nije da učinimo išta što se suprotstavlja*

Jūsuf, plemeniti, sin plemenitog, sina plemenitog... bio takav, iako ga je Allāh pohvalio i o njemu rekao:

كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ

"...tako je bilo, da bismo od njega odvratili izdajstvo i razvrat, jer je on uistinu bio Naš iskreni rob."⁵⁰

- on će biti nevjernik, on će biti jedan od najgorih ljudi, i biće otpadnik od vjere. On će biti gori od Iblīsa, koji se raspravljao sa Allāhom kada se zakleo, rekavši:

فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ

"Tako mi dostojanstva Tvoga, sigurno ću ih sve u stranputicu odvesti, osim Tvojih - među njima - robova iskrenih!"⁵¹

Jūsuf, 'alejhis-selām, je uistinu jedan od Allāhovih odabranih robova i on je jedan od predvodnika iskrenih.

2. *Svako ko učestovuje u ministarstvu u ovim vladama - bilo da je dao ustavnu zakletvu ili ne - prinuđen je da se pridržava laičkog, neovjerničkog zakona i da se u potpunosti slaže sa njim. On je samo iskreni rob, poslušni sluga ideologije*

---

vjeri." Trebao bi im reći da zakletva neće biti u skladu sa namjerom onoga koji se kune, jer da je tako - ugovori ljudi bi bili neistiniti i nepravilni, i bilo bi velikog nereda, korupcije..., kao što je Allāhov poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekao u hadīthu: "*Zakletva je prema onome koji od tebe traži da se zakuneš.*" (hadīth bilježi Muslim) Stoga, tvoja zakletva neće biti prema tvojim namjerama. Biće prema namjerama tāgūta, koji od tebe traži da se zakuneš...

⁵⁰ sūra Jūsuf, 24. ājet

⁵¹ sūra Sād, 82. i 83. ājet

ljudi koji su ga postavili, sluga istine pomiješane sa laži, bezboštvom, nepravdom i nevjerstvom.

Da li je Jūsuf, 'alejhis-selām, bio ovakav, pa da prihvatanje pozicija unutar laičkih vlada dokazujemo njegovim djelovanjem?! Ko god da optuži Allāhovog poslanika, sina Allāhovog poslanika, unuka Allāhovog poslanika, u bilo kom dijelu toga – mi ne sumnjamo u njegovu nevjerstvo i otpadništvo od islāma. On će biti kāfir, jer je Allāh rekao:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

"Svakom smo narodu poslanika slali: 'Allāhu 'ibadet činite, a klonite se tāgūta!' " ⁵²

I ovo je osnovni temelj i najveći interes na dunjāluku, po Jūsufu, 'alejhis-selām, i svim poslanicima.

Otuda, da li je razumljivo da on poziva ljude da slijede Allāhov zakon u izobilju i muci, u vrijeme slabosti i nevolje, pa da to iznenada pobije i postane jedan od mušrika? Kako je to moguće, kada ga je Allāh nazvao Svojim iskrenim robom?

Neki od mufessira su rekli da ājet:

مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ

"On po vladarevu zakonu nije mogao uzeti kao roba brata svoga, ali je mogao Allāhovim dopuštenjem..." ⁵³,

---

⁵² sūra en-Nahl, 36. ājet

⁵³ sūra Jūsuf, 76. ājet

- predstavlja dokaz da Jūsuf, 'alejhis-selām, nije primjenjivao kraljev zakon i sistem i da on nije bio primoran da ga slijedi ili da ga primjenjuje.

Da li se današnja tågütska ministarstva ili njihovi parlamenti ponašaju poput ovoga? Mislim, da li je situacija ministra poput situacije "države u državi"? Ako to ne postoji, ovdje ne može biti napravljeno nikakvo poređenje.

3. *Jūsuf, 'alejhis-selām, je učestvovao u ministarstvu podrškom od Allāha.*

Allāh je rekao:

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ

"I tako Mi Jūsufu dadosmo vlast u zemlji." ⁵⁴

Prema tome, to je podrška od Allāha, tako da ni kralj niti iko drugi nije imao sposobnost ili autoritet da mu naudi ili da ga otpusti sa njegove dužnosti, iako se on suprotstavljao kralju, njegovom sūdu i njegovoj jurisdikciji. Pa, kako ovi bijednici – koji su na položajima u tågütskim vladama, koji su marionete u njihovim rukama – kako oni uopšte mogu biti upoređivani sa Jūsufom, sa njegovim od Allāha datim položajem i vladajućim autoritetom???

4. *Jūsuf, 'alejhis-selām, je učestvovao u ministarstvu kompletnim autoritetom od kralja. Allāh je rekao:*

فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ

"...i pošto porazgovara sa njim, reče mu: 'Ti ćeš od danas kod nas utjecajan i pouzdan biti.' " ⁵⁵

---

⁵⁴ sūra Jūsuf, 56. ājet

Bila mu je data neograničena vlast da upravlja svojim ministarstvom:

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُونَ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ

"I tako Mi Jūsufu dadosmo vlast u zemlji, boravio je ondje gdje je htio." ⁵⁶

On nije imao suparnika, niko ga ne bi pitao o njegovom radu ili postupcima.

Da li ministarstva tāgūta imaju išta što se može uporediti sa ovim? Ili, jesu li ona samo prividna snaga? Ako ministar samo "mrdne repom" ili uradi nešto što se ne slaže sa prinčevom ili kraljevom vjerom – on će biti uklonjen sa svoje pozicije. Prema njima, ministar je samo sluga kraljeve ili prinčeve politike i on im se mora pokoravati. Njemu nije dozvoljeno da im bude nepokoran ili da ne bude saglasan sa ijednom od kraljevih naredbi ili od naredbi ustava, čak i ako se ona suprotstavlja Allāhovom zakonu i Njegovoj vjeri.

Svako ko smatra da je ovo slično Jūsufovoj situaciji, on će istupiti sa velikom, nečuvenom stvari. Takav će počinuti kufr u Allāha, negirajući Jusufu, 'alejhis-selām, status iskrenog Allāhovog roba.

Ako znaš da Jūsufova situacija ne postoji u ministarstvima tāgūta današnjice, ti ovdje ne bi trebao praviti nikakvo poređenje. Prema tome, zagovarači ove propale teorije moraju ovdje zastati sa svojim brbljanjem i besmislicama.

---

⁵⁵ sūra Jūsuf, 54. ājet

⁵⁶ sūra Jūsuf, 56. ājet

Treće:

Jedno od razarajućih opovrgavanja ove šubhe je ono što su spomenuli neki mufessiri, da je kralj prigrlio islām. Ovo je prenio Mudžāhid, učenik Ibn 'Abbāsa, Allāh bio zadovoljan njime. Tako bi ovo poništilo i pobilo svaku argumentaciju putem kazivanja o Jūsufu, 'alejhis-selām.

Ipak, mi ispoljavamo vjeru Allāhu, ubjeđeni da je vrijednije slijediti literarno (jezičko) značenje izvjesnog ājeta u Qur'ānu, nego vjerovati u govor stvorenja ili tumačenja koja nemaju potporu i nemaju argument. Ovo je činjenica ustanovljena Allāhovim govorom o Jūsufu, 'alejhis-selām:

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ

"I eto tako Mi Jūsufu dadosmo lijepo mjesto na Zemlji." ⁵⁷

Ovaj opšti prikaz Uzvišeni Allāh pojašnjava na drugom mjestu u Qur'ānu, kada opisuje stanje vjernika kojima daje vlast i autoritet:

الَّذِينَ إِن مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

"...one koji će, ako im damo vlast na Zemlji, molitvu obavljati i milostinju udjeljivati i koji će naređivati da se čine dobra djela, a odvrćati od nevaljalih. A Allāhu se na kraju sve vraća." ⁵⁸

Mi ne sumnjamo da je Jūsuf jedan od ovih. On je jedan od njihovih predvodnika, jedan od onih koji bi – ako bi im

---

⁵⁷ sūra Jūsuf, 21. ājet

⁵⁸ sūra el-Hadždž, 41. ājet

Allāh dao vlast u zemlji – naređivali dobro i zabranjivali zlo i grijeh.

Svaki onaj koji poznaje islām ne sumnja da je najveće njegovo dobro – tewhīd, koji je bio osnovni temelj u da'wi Jūsufa, 'alejhis-selām, i njegovih predaka, a da je najveće zlo – širk, na koji je Jūsuf upozoravao, koji je mrzio i čije je "gospodare" i "bogove" napadao.

Postoji očigledna indikacija da je Jūsuf, nakon što mu je Allāh dao vlast, slijedio vjeru svojih predaka, Ja'qūba i Ibrāhīma, pozivao ljude u nju i napadao sve što joj se suprotstavljalo ili se sa njom nije slagalo. On nije izbjegavao sūd Allāhovog zakona. On nikome nije pomagao u neprimjenjivanju Allāhovog zakona. On nije pomagao "zakonodavcima", niti obožavanim tāgūtima. On ih nije potpomagao, kao što to danas čine ljudi koji su zadovoljni u njihovim saffovima (redovima).

On također nije sa njima učestvovao u njihovom donošenju zakona, kako to danas čine fascinirani ljudi u parlamentima. On je poricao i odbacivao njihove postupke i posao. On je mijenjao njihova zla. On je pozivao u tewhīd i napadao svakoga ko se sa time nije slagao, kao što je Allāh spomenuo. I niko osim podlog kāfira neće opisati Jūsufa, 'alejhis-selām, opisom suprotnim od gore navedenog opisa.

Sljedeći dokaz za to je tumačenje Allāhovih riječi:

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُنُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدِينَا
مَكِينٌ أَمِينٌ

"I vladar reče: 'Dovedite mi ga, uzeću ga u svoju svitu'. A pošto porazgovara s njim, reče mu: 'Ti ćeš od danas kod nas utjecajan i pouzdan biti.' " ⁵⁹

Šta može iko misliti o riječima, kojima je Jūsuf govorio kralju, pa mu se ovaj divio, te mu dao vlast, imajući puno povjerenje u njega?!

Da li je on raspravljao o slučaju vladareve žene, koji se završio objedolanjivanjem istine? Ili je on možda govorio o nacionalnom jedinstvu i ekonomskim problemima, ili šta već?

Niko ne može tvrditi ono što ne zna, osim ako posjeduje jasne dokaze. Ako to učini, on će biti lažov. Ali tumačenje ājeta:

فَلَمَّا كَلَّمَهُ

"...i pošto porazgovara s njim..."

- se nalazi u Allāhovim riječima:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

"Svakom narodu smo poslanika slali: 'Allāhu 'ibādet činite, a tāgūta se klonite.' " ⁶⁰

I Allāhovim riječima:

وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِن أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ
وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

---

⁵⁹ sūra Jūsuf, 54. ājet

⁶⁰ sūra en-Nahl, 36. ājet

"... sigurno je tebi naređeno, kao i onima prije tebe: 'Ako ikoga Allāhu budeš pridruživao, tvoja će djela uzaludna biti, a ti ćeš sigurno izgubiti.' " ⁶¹

I kroz Njegovo kazivanje opisa najvažnijih funkcija Jūsufove, 'alejhis-selām, da'we:

إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ وَاتَّبَعْتُ
 مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَن نُّشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ
 شَيْءٍ

"... ja se klonim vjere naroda koji u Allāhu ne vjeruje i koji onaj svijet ne priznaje, i ispovijedam vjeru predaka svojih, Ibrāhīma i Ishāqa i Ja'qūba; nama ne priliči da ikoga Allāhu smatramo ravnim." ⁶²

I Njegove riječi:

أَرَبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا
 أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنَّ الْحُكْمَ
 إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
 يَعْلَمُونَ

"...da li su bolji raznorazni bogovi ili Allāh, Jedini i Svemoćni? Oni kojima se, mimo Njega, klanjate, samo su imena koja ste im nadjenuli vi i preci vaši - Allāh o njima nikakva dokaza nije objavio. Sud pripada jedino Allāhu, a

⁶¹ sūra ez-Zumer, 65. ājet

⁶² sūra Jūsuf, 37. i 38. ājet

On je naredio da 'ibādet činite samo Njemu. To je jedino prava vjera, ali većina ljudi ne zna." ⁶³

Stoga, nema sumnje da je to osnova govora Jūsufa, 'alejhis-selām, jer je to ispravna vjera i temeljni princip njegove da'we, njegova vjera i vjera njegovih predaka.

Ako je on naređivao dobro – ta to je ono dobro koje je on (Objavom) poznavao. Ako je odvrćao od hrđavog djela – ta za njega ne postoji loše djelo koje je gore od suprotstavljanja spomenutom temeljnom načelu njegovog, 'alejhis-selām, djelovanja.

Ako je ovo prihvaćeno kao istinito, a kraljev odgovor njemu je:

إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ

"Ti ćeš od danas kod nas pouzdan i utjecajan biti."

– onda je ovo očigledan dokaz da ga je kralj slijedio, slagao se sa njim, napustio mušričku vjeru i slijedio vjeru Ibrāhīma, Ishāqa, Ja'qūba i Jūsufa, 'alejhimus-selām (neka je selām na sve njih).

Recimo, na primjer, da se u najmanju ruku kralj sa njime složio na tewhīdu njegovih predaka. On mu je dao slobodu govora, dozvolio mu da poziva u svoju vjeru i da napada svakoga ko se ne slaže sa njom. I kralj ga nije spriječio od činjenja svega toga, niti mu je naređivao da čini išta što se tome suprotstavlja. Postoji, onda, velika razlika između Jūsufove situacije i situacije onih koji su fascinirani tāgūtima i

---

⁶³ sūra Jūsuf, 39. i 40. ājet

njihovim pomagačima u ministarstvima danas, zajedno sa učesnicima u parlamentarnom zakonodavstvu.⁶⁴

⁶⁴ Ovo se ne suprotstavlja riječima onoga koji potvrđuje Njegovim govorom kroz riječi vjernika iz faraonove porodice:

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زُلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ نَبْعَثَ اللَّهَ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا

"Jūsuf vam je, još davno, donio jasne dokaze, ali ste vi stalno sumnjali u ono što vam je donio. A kad je on umro, vi ste rekli: 'Allāh više neće poslije njega poslati poslanika!' " (sūra el-Gāfir/el-Mu'min, 34. ājet), zato što:

- 1) Ovaj ājet nije očigledno ukazivanje da se ovdje spomenutim Jūsufom misli na Jūsufa ibn Ja'qūba. Moguće je da je u pitanju druga osoba. Neki mufessiri su spomenuli da to nije Jūsuf ibn Ja'qub, rekavši: "*To je Jūsuf ibn Efranim ibn Jūsuf ibn Ja'qub, koji je također proveo 20 godina kao poslanik*", a ovo se prenosi od Ibn 'Abbāsa; vidi tefsir el-Qurtubija. I ako dokaz postane samo moguća stvar, dokazivanje njime će i dalje biti nevalidno.
- 2) Ako i pretpostavimo da se ovim ājetom misli na Jūsuf ibn Ja'qūba, 'alejhimus-selām, ājet također nije očigledno ukazivanje da kralj nije prigrlio islām, ali se može odnositi na sinove Isrā'īlove.
- 3) Ājet nije spomenuo očigledan kufr, ali je spomenuo sumnju, a sumnja može biti sakrivena u srcu, može biti sakrivena neko vrijeme, a onda se pojaviti u drugo vrijeme.

Ako je ovo bila činjenica, da je Jūsufu data vlast u zemlji i da je on naređivao svako dobro i zabranjivao svako zlo, kao što smo spomenuli, on se ne bi složio, niti bi prihvatio da iko ispolji širk pred njim, jer je on istovremeno bio namjesnik, sudac i poslanik, i po njemu je najgore zlo bio širk. Međutim, možda je neko u srcu krio širk, a ispoljavao imān, zbog straha od pravednog vladara. Ovo je nifaq (licemjerstvo), ali sa takvim ljudima treba postupati shodno njihovim postupcima. U riječima Uzvišenog: "... **A kad je on umro, vi ste rekli: 'Allāh više neće poslije njega poslati poslanika!'**" – stoji dokaz njihovog imāna, pa makar samo vidljivom manifestacijom. Mi bismo ovdje rekli da su neki fascinirani ljudi spomenuli vjernika iz

Četvrto:

Ako znaš sve ovo, onda si ti siguran da se Jūsufovo uzimanje učešća u ministarstvu nije suprotstavljalo tewhīdu i da nije kontriralo Ibrāhimovoj vjeri, kao što je to slučaj danas sa učestvovanjem u njemu.

Pretpostavimo samo da kralj nije prihvatio islām i da je ostao nevjernik. Pitanje Jūsufovog upravljanja bi i dalje bilo drugorazredna stvar. To ne bi bilo glavno pitanje, jer to ne bi bilo u suprotnosti sa osnovom vjere, jer Jūsuf nije ispoljavao nikakav kufr niti širk. On nije slijedio nevjernike, niti ijedno zakonodavstvo mimo Allāhovog zakonodavstva. On je ljude pozivao u tewhīd, dok ih je istovremeno odvrćao od svega što mu se suprotstavlja. Uzvišeni Allāh je o propisima i načelima i prije islāma rekao:

لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا

"Svima vama smo zakon i pravac propisali." ⁶⁵

---

faraonovog naroda kroz njihove šubhe i rekli: "On je krio svoje vjerovanje". Zato, mi kažemo: Kako možete uporediti ovu stvar sa pričom o tom vjerniku? Postoji velika razlika između prikrivanja vjerovanja od strane potlačenih i – sa druge strane – učestvovanja u kufuru, širku i zakonodavnim dogovorima i odobravanja vjere koja nije Allāhova vjera. Možete li dokazati da je ovaj vjernik propisivao zakone, kao što to vi činite, ili da je učestvovao u suđenju po onome o čemu Allāh nikakva dokaza nije objavio, ili da se slagao sa demokratijom ili vjerom koja nije Allāhova vjera, kao što to vi činite? Prvo to dokažite, a onda ga uzmite za dokaz, ili u suprotnom ne trabunjajte!!!

⁶⁵ sūra el-Mā'ide, 48. ājet

Pa čak i ako se zakonodavstva poslanikā mogu razlikovati u regulativnim ograncima, oni su jedinstveni po pitanju tewhīda.

Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je rekao:
*"Mi, skupina vjerovjesnika smo braća; majke su nam različite, a vjera nam je ista."*⁶⁶

Ovo znači da se oni slažu sa osnovom tewhīda, sa razlikama u ograncima vjere i njenim propisima. Stoga, neka stvar može biti zabranjena u drugom vjerozakonu, ali će biti dopuštena u našem vjerozakonu, kao što je ratni plijen. Također, možda je nešto u prethodnom vjerozakonu strogo i obavezujuće, dok u islāmu to nema nikakve težine i strogoće. Zato, nije svaki prijašnji zakon – zakon za nas, naročito ako se kosi sa nekim našim zakonom ili se suprotstavlja dokazu iz našeg šeri'ata.

U našem šeri'atu je jasnim dokazom pojašnjeno da je Jūsufova, 'alejhis-selām, djelatnost u suprotnosti sa našim vjerozakonom, pa su tako njegovi postupci nama nedozvoljeni. Ibn Hibbān u svome '*Sahīhu*', a i Ebū Ja'la i Taberānī su zabilježili da je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekao:

*"Doći će dan kada će vama zavladatai vladari manjkave inteligencije. Oni će najgore ljude postaviti za svoje savjetnike. Neće voditi brigu o pravovremenom obavljanju namaza."*⁶⁷ *Niko od vas, ko ovo vidi, ne smije biti njihov*

---

⁶⁶ hadīth je zabilježio el-Buhārī

⁶⁷ Jedna od odlika pravednog islamskog vladara je i njegovo redovno prisustvo u džemā'atu radi obavljanja dnevnih namaza (napomena recenzenta)

rukovodilac, policajac, naplaćivač (ubirač), niti rizničar (blagajnik)."

Ono što se, po svemu sudeći, ovime misli je da ovi vladari nisu nevjernici, već su oni razvratnici i imbecili.

Onaj koji upozorava obično spominje najveći nered i odvratna djela (onoga na što upozorava). Stoga, da su oni nevjernici, Allāhov poslanik Muhammed, sallallāhu 'alejhi we sellem, bi to napomenuo. Ali njihovi najveći zločini, koje on ovdje spominje, su približavanje sebi najgorih ljudi i odlaganje namāza. Zbog toga Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, nikome nije dozvolio da radi za njih kao rizničar (blagajnik). Prema tome, ako je u našem zakonu zabranjeno i nedopušteno raditi kao rizničar za nepravedne vladare, kako može biti dozvoljeno raditi kao ministar finansija za nevjerničke kraljeve i mušričke vladare?!

Allāh nas obavještava da je Jūsuf kralju rekao:

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ

"Postavi me da vodim brigu o stovarištima u zemlji, ja sam zaista čuvaran i znan." ⁶⁸

Ovo je istinski argument i očigledan dokaz da se to odnosi na zakon ranijeg naroda i da je to derogirano u našem zakonu, šeri'atu, a Allāh najbolje zna.

Ovo bi trebalo biti dovoljno svakome ko želi uputu, ali onaj koji daje prednost svom prigovoru, mišljenju, ljudskom govoru i pričama nad dokazima i argumentima, zasigurno neće postići uputu:

---

⁶⁸ sūra Jūsuf, 55. ājet

وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا

"A onoga koga Allāh želi u zabludi ostaviti - ti mu Allāhovu naklonost ne možeš nikako osigurati." ⁶⁹

Na kraju, prije nego završimo govor o ovoj šubhi, želimo da ukažemo na neke od opčinjenih ljudi, koji su dokazali širk i kufr kroz svoja djela u učestvovanju u kāfirskim ministarstvima i mušičkim parlamentima. Oni miješaju svoje šubhe, argumente i izgovore sa govorom šejhul-islāma Ibn Tejmije o učestvovanju Jūsufa, 'alehis-selām, u ministarstvu. To je, zapravo, miješanje istine i laži. Ovo je potvora na šejhul-islāma i "guranje riječi u usta", a on ništa od toga nije rekao. On ovu priču nije spomenuo da bi dozvolio učešće u donošenju zakona i kufru, niti za neprimjenjivanje Allāhovog zakona. Ne, mi vjerujemo da su ovaj islamski učenjak, njegova vjera i njegov um čisti od ovih zlih tvrdnji, i da to niko ne bi mogao reći, izuzev ovih odvratnih ljudi u skorijim vremenima. Mi ovo kažemo, čak iako nismo pročitali njegov govor na ovu temu, jer nijedna razumna osoba to ne bi rekla.

Pa, kako bi uvaženi učenjak, kakav je Ibn Tejmije, rekao to, iako je njegov govor na ovu temu jasan i dobro shvatljiv, sve u njemu usredsređeno na spriječavanje većeg od dva zla, i na postizanje veće od dvije koristi, kada su one suprotstavljene jedna drugoj. Ti znaš da je najveća korist na ovome svijetu - tewhīdska korist i da je najveće zlo - zlo širka. Spomenuto je da je Jūsuf učinio najbolje od pravde i činjenja dobra, kao što je u "El-Hisbah", ⁷⁰ gdje stoji:

"On je učinio najbolje u pravdi i činjenju dobra. On ih je pozivao u vjerovanje koliko god je mogao."

⁶⁹ sūra el-Mā'ide, 41. ājet

⁷⁰ "Medžmū'ul-fetāwā", 28. tom, 68. str.

"Ali je on omogućio pravdu i činjenje dobra." ⁷¹

Nigdje nije spomenuto da je Jūsuf, 'alejhis-selām, propisivao zakone uz Allāha, niti da je učestvovao u suđenju po ijednom zakonu mimo Allāhovog zakona, niti da je slijedio demokratiju ili neku drugu vjeru, koja se suprotstavlja Allāhovoj vjeri. Začarani ljudi današnjice miješaju njegov govor sa svojim podlim dokazima i lažnim šubhama, da bi opšti narod odveli u zabludu. Oni miješaju istinu sa laži, a svjetlo sa tamom.

Naš vođa i vodič kome se vraćamo kada imamo različita mišljenja je samo Objava, Allāhov Govor i riječi Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, dok govor svakoga nakon Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, može biti prihvaćen ili odbačen. Stoga, ako se ove riječi – kako oni izjavljuju – odnose na šejhul-islāma (ne dao Allāh) ili bilo kojeg učenjaka koji je veći od njega, mi ga nećemo prihvatiti, sve dok on ne pokaže dokaz iz Objave.

Allāh kaže:

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ

"Reci: 'Ja vas opominjem Objavom!'" ⁷²

I On kaže:

قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

---

⁷¹ *"Medžmū'ul-fetāwā"*, 20. tom, 56. str.

⁷² sūra el-Enbijā', 45. ājet

"Ti reci: 'Dokaz svoj dajte, ako je istina to što govorite!' " ⁷³

Zato, budi svjestan toga, drži se za svoj tewhīd. Ne obraćaj pažnju na zabludjuće i lažne glasine pomagača širka i neprijatelja tewhīda. Ne dozvoli da te zabrine to što se njima suprotstavljaš. Budi jedan od ljudi koji slijede Allāhovu vjeru, jedan od onih koje je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, opisao riječima:

"Neće im nauditi oni koji se sa njima ne budu slagali, niti oni koji ih budu ostavili na cjedilu, dok ne dođe Allāhova odredba, a oni su na tome."

---

⁷³ sūra el-Beqare, 111. ājet

**Druga šubha:
IAKO NEGUS NIJE PRIMJENJIVAO ALLĀHOV ZAKON,
BIO JE MUSLIMAN**

Sljedbenici prohtjeva i strasti koriste priču o Negusu kao dokaz, da daju legitimitet radu njihovih zakonodavaca tāgūta, bez obzira bili oni vladari, poslanici u parlamentu ili drugo.

Oni kažu:

"Negus nije primjenjivao Allāhov zakon, nakon što je primio islām, sve do svoje smrti, pa i pored toga ga je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, nazvao dobrim robom, klanjao mu dženāzu i tražio od svojih ashāba da i oni isto učine."

Mi u vezi ovoga kažemo, a neka nam je Uzvišeni Allāh na pomoći:

Prvo:

Onaj koji drži do ove obmanjujuće šubhe prvo mora šeri'atskim tekstom nedvosmislene argumentacije dokazati da Negus nije primjenjivao Allāhov zakon nakon što je prihvatio islām. Ja sam proučavao njihove riječi, ali sam našao samo jalove tvrdnje i otkrića, koje nisu podržane nijednim istinskim argumentom, niti uvjerljivim dokazom, a Allāh je rekao:

قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

"Ti reci: 'Dokaz svoj dajte, ako je istina to što govorite!' " ⁷⁴

---

⁷⁴ sūra el-Beqare, 111. ājet

Ako oni ne mogu donijeti dokaz za to, oni nisu iskreni ni istinoljubivi. Oni su lažovi.

Drugo:

I prema nama, a i prema našim protivnicima, činjenica je da je Negus umro prije upotpunjavanja islamskog zakonodavstva. Umro je prije objavljivanja ajeta:

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ
دِينًا

"Danas sam vam vjeru vašu usavršio, i blagodat Svoju prema vama upotpunio, i zadovoljan sam da vam islām bude vjera." ⁷⁵

Ovaj ajet je spušten za vrijeme Oprosnog hadždža, ali Negus je umro prije toga, kao što su spomenuli hāfidh Ibn Kethīr ⁷⁶ i drugi.

Prema tome, primjena Allāhovog zakona u to vrijeme je bilo – suđenje, slijeđenje i rad po onome što je Negusu bilo poznato od vjere. Da bi upozorenje važno, mora postojati direktno dostavljanje qur'ānskog teksta.

Uzvišeni Allāh je rekao:

وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرْكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ

"A meni se ovaj Qur'ān objavljuje i da njime vas i one do kojih on dopre opominjem." ⁷⁷

---

⁷⁵ sūra el-Mā'ide, 3. ajet

⁷⁶ Vidi "El-Bidāje wen-Nihāje", 3. tom, 277. str.

Sredstva transporta i komunikacije u to vrijeme nisu bila kao što su danas. Neki zakoni ne bi postali poznati nekome prije nego bi prošlo nekoliko godina, a ponekad on nikako ne bi znao nešto, sve dok ne bi lično došao do Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem.

Prema tome, vjera je u to vrijeme još bila nova, a objavljivanje Qur'āna je i dalje bilo u toku. Stoga i zakonodavstvo još nije bilo kompletirano.

Ovo je očigledno i jasno iz onoga što Buhārī bilježi od Ibn Mes'ūda da je on rekao:

"Selāmili bismo Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, u namāzu, i on bi nam odgovarao; ali nakon što smo se vratili od Negusa, mi bismo ga pozdravili, ali nam on ne bi odgovorio. Rekao je:

"Namaz ima svoju svrhu." "

Ashābi koji su bili u Abesiniji blizu Negusa, koji su govorili arapskim jezikom, slijedili su vijesti o Allāhovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, ali nisu znali za derogaciju govora i pozdravljanja za vrijeme namāza, i pored toga što je namāz važna stvar, i pored toga što je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, predvodio ljude u namāzu pet puta u toku dana i noći.

Pa, šta onda reći za druga djela 'ibādeta, propise i fiksne kazne, koje nisu ponavljane učestalo kao što je to slučaj sa namāzom???

Može li iko od ovih koji vjeruju u današnji demokratski širk - za sebe tvrditi da do njega nisu doprli Qur'a'n, islām,

---

⁷⁷ sūra el-En'ām, 19. ājet

vjera, pa da uporedi svoju laž sa Negusovom situacijom prije upotpunjavanja islamskog zakonodavstva???

Treće:

Ako se složimo sa tim, mora se znati da je Negus primjenjivao ono što mu je bilo poznato od Allāhovog zakona, i da svako ko tvrdi da nije, nema načina da mu se povjeruje ili da svoju izjavu učini prihvatljivom bez argumenta:

قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

"Ti reci: 'Dokaz svoj dajte, ako je istina to što govorite!' " ⁷⁸

Svi historijski dokazi pokazuju da je on primjenjivao ono što je znao od Allāhovog zakona u to vrijeme.

1. *Jedna od stvari Allāhovog zakona koje je on morao slijediti u to doba je bila: 'Realizacija tewhīda, vjerovanje u poslanstvo Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem, i vjerovanje da je 'Isā, 'alejhis-selām, Allāhov rob i Njegov poslanik.'* On je to ostvario, ali da li vi to vidite u njihovim dokazima? Oni koriste kao dokaz Negusovo pismo koje je on poslao Allāhovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem. 'Umer Sulejmān el-Eškar je to spomenuo u svojoj knjižici *حكم المشاركة في الوزارة والمجالس النبائية* ⁷⁹
2. *Njegova prisega na vjernost Allāhovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, i hidžra.*

---

⁷⁸ sūra el-Beqare, 111. ājet

⁷⁹ str. 71. ove knjižice postoji u djelu ''Zādul-Me'ād'', 3. tom, 60. str.

U prethodnom pismu, na koje je bilo ukazano, Negus kaže *"...da je on dao prisegu Allāhovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, i da je njegov sin primio islām putem Dža'fera i njegovih drugova kojima se obavezao na lojalnost islāmu"*. U pismu stoji da je on poslao svoga sina Eriha ibn el-Ešham ibn Ebdžera Allāhovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi we sellem. Pismo također uključuje i njegove riječi:

"Ako želiš da dođem, ja ću to učiniti, o Allāhov Poslaniče, jer ja svjedočim da je ono što govoriš – istina."

Odmah nakon toga je on umro, ili možda Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, nije želio da on to (hidžru ka njemu) učini u to vrijeme. Sve ove stvari nisu jasne i priča nema stvarni dokaz, niti jasni znak. Zato, neutemeljen sud o nečemu i uzimanje njega za dokaz su nedozvoljeni. Štaviše, to će se kositi sa tewhīdom i principima vjere.

3. *Pomaganje Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i njegove vjere i sljedenje njega.*

Negus je pomagao muhādžirima koji su učinili hidžru u njegovu zemlju i primio ih kao goste. On im je obezbijedio sigurnost i zaštitu. On ih nije napustio. Nije ih predao Qurejšijama. On nije dozvolio abesinskim kršćanima da im naude, iako su oni pokazali svoje istinsko vjerovanje u pogledu 'Isā'a, 'alejhis-selām. Postoji također i drugo pismo, koje je Negus poslao Allāhovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem ('Umer el-Eškar ga je također spomenuo u svojoj knjizi, na 73. str.), koje sadrži i to da je on poslao svoga sina sa šezdeset ljudi iz abesinskog naroda Allāhovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, a sve to predstavlja pomaganje i sljedenje Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem. Čak i pored svega ovoga, 'Umer el-Eškar je požurio kada je u svojoj prethodno spomenutoj knjizi (73. str.) rekao da Negus nije primjenivao Allāhov zakon, što je laž i prevara, potvora na tog

muwehhida. Ali istina je – reći da je on primjenjivao ono što je znao od Allāhovog zakona u to vrijeme.

A svakome ko kaže drugačije od ovoga – neće se vjerovati, sve dok ne pokaže očigledan dokaz. U suprotnom, on će biti lažov:

قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

"Ti reci: 'Dokaz svoj dajte, ako je istina to što govorite!' " ⁸⁰

On nije donio očigledan dokaz, argument za svoju tvrdnju, već je slijedio priče iz historije da pokaže neki dokaz ili ono što misli, a svi mi znamo stanje ovih historija. U djelu *"En-Nunijje"*, autor el-Kahtānī el-Andelūsī, Allāh mu se smilovao, veli:

"Ne prihvataj od historije sve što se prenosi, a ispisano je čovjekovom rukom. Prihvati samo kazivanja pouzdanih poznavaca, onih oštroumnih i zrelih staraca!"

Zato ćemo mi reći: "Zabetonirajte obelisk, a zatim po njemu klešite!"

Četvrti:

Situacija u priči o Negusu je bila situacija o vladaru koji je bio nevjernik, a onda je prihvatio islām u vrijeme svoje vladavine. On je dokazao iskreno prihvatanje islāma kroz potpunu pokornost naredbama Allāhovog Poslanika,

---

⁸⁰ sūra el-Beqare, 111. ājet

sallallāhu 'alejhi we sellem. Nakon toga je svog sina, sa nekim svojim ljudima, poslao Allāhovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, i zatražio dozvolu za činjenje hidžre ka Allāhovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem.

To je također uključivalo ispoljavanje njegovog pomaganja Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, njegove vjere i njegovih sljedbenika. To je također uključivalo javno napuštanje svake stvari koja se suprotstavljala njegovom vjerovanju i napuštanje sljedbenika vjere predakā. On je pokušao da dođe do istine i da nauči vjeru sve do svoje smrti, smrti koja se desila prije upotpunjavanja zakonodavstva i prije njegovog kompletnog stizanja do njega. Ovo je činjenica koja je potvrđena riječima Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem (hadīthima) i istinitoj predaji koja se tiče njega. Mi izazivamo svakoga ko se sa nama ne slaže da dokaže ono što govori. Ali, on mora imati očevidan dokaz, jer nepotvrđene historiske predaje bez vjerodostojnog lanca prenosioca ne predstavljaju nikakav dokaz.

Situacija sa kojom ovo upoređuju je potpuno neispravna i različita situacija, to je prikaz grupe ljudi, koji sebe smatraju muslimanima, pa ipak ne napuštaju ono što se suprotstavlja islāmu. Oni sebe smatraju muslimanima, ali praktikuju i ono što se suprotstavlja islāmu, pa se time još i ponose!

Oni nisu napustili demokratsku vjeru, kao što je Negus napustio kršćansku vjeru. Naprotiv, uporno je hvale i konstantno pozivaju ljude u tu njihovu iskvarenu religiju. Oni sebe čine bogovima koji ljudima propisuju zakone, a Uzvišeni Allāh o tome nije ništa objavio. Oni također sarađuju sa svakim ko se sa njima složi u njihovoj vjeri, kao što su poslanici u parlamentima ili njihovi ministri. Oni im se pridružuju u nevjerničkom propisivanju zakona, što je

učinjeno u skladu sa tekstovima laičkih ustavā. Oni ga slijede i mrze svakoga ko ga napada ili odbija.

Sve ovo je učinjeno nakon upotpunjenja vjere i nakon što je do njih dopro Qur'an i sunnet.

Ja te preklinjem, ko god da si:

Da li je pravično uporediti ovu neistinitu, mračnu, maglovitu situaciju sa stanjem čovjeka koji samo što je prihvatio islām, koji je tragao za istinom i pomagao je prije upotpunjavanja islamskog zakonodavstva, koje nije doprlo do njega?!

To su dvije potpuno oprečne situacije!

*Tako mi Allāha, niti su jednaki,
niti će se ikad sresti,
sve dok vrhovi
karličnih kostiju ne osjede!* ⁸¹

Da, oni mogu biti jednaki, ali ne na vagi istine! Takvi zagovaraju zakidanje pri mjeranju i njima je Allāh oduzeo njihovu moć opažanja. Oni za svoju vjeru prihvatiše demokratiju, religiju oprečnu islamskom tewhīdu:

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ
وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ يَوْمَ يَقُومُ
النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

---

⁸¹ Ponekad je shvatanje primjera iz arapske poezije pomalo komplikovano zbog razlike u tradicionalnoj upotrebi jezičkih termina i filološke stilistike između arapskog i bosanskog jezika (napomena recenzenta)

"Teško onima koji pri mjerenju zakidaju, koji punu mjeru uzimaju kada od drugih kupuju, a kada drugima mjere na litar ili na kantar – zakidaju. Kako ne pomisle da će oživljeni biti, na Dan veliki, na Dan kada će se ljudi zbog Gospodara svjetova dići!" ⁸²

---

⁸² sūra el-Mutaffifūn, 1.-6. ājet

Treća šubha:
NAZIVANJE DEMOKRATIJE ŠŪROM
DA BI JE PODMJETNULI

Neki slijepci sa mozgom slijepog miša uzimaju Allāhov govor o muwehhidima vjernicima:

وَأْمُرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ

"...i koji se o poslovima svojim dogovaraju"⁸³,

وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ

"...i dogovaraj se s njima..."⁸⁴

- kao podršku za svoju lažnu vjeru, demokratiju. Oni su svoju truhlu demokratiju nazvali *šūrom* (konsultovanjem), da bi je obojili bojom islāma, kako bi je lakše odobrili i podmjetnuli ljudima.

Mi u pogledu ovoga kažemo, a uspjeh je garantovan od Allāha:

Prvo:

Nema koristi u mijenjanju naziva, jer činjenice ne mogu biti promijenjene. Neke misionarske grupe, koje vjeruju u ovu nevjerničku vjeru, kažu:

---

⁸³ sūra eš-Šūra, 38. ājet

⁸⁴ sūra Āli 'Imrān, 159. ājet

"Kada u demokratiju pozivamo i podstičemo, kada za nju i po njoj radimo, mi zaista vjerujemo u demokratiju kao slobodu riječi!"⁸⁵

Takvi samo brbljaju.

Mi im kažemo:

Nije važno ono što mislite, ili što zamišljate (maštate), već ono što demokratija zaista jeste. Demokratija koju tāgūt primjenjuje i kojoj poziva, u čije ime su napravljeni izbori, propisivanje zakona i suđenje u kojem uzimate učešća (će biti prema tome)!

Vi možete obmanjivati narod, ali nikada nećete moći Allāha prevariti:

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ

"Licemjeri misle da će Allāha prevariti, ali će On njih prevariti."⁸⁶

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

"Oni pokušavaju prevariti Allāha i one koji vjeruju, ali oni i ne znajući, samo sebe varaju."⁸⁷

---

⁸⁵ Čak i *sloboda riječi* – kako je u demokratiji nazivaju – je lažna kāfirska sloboda, jer kada sljedbenici demokratije pozivaju u slobodu riječi kroz njihovu vjeru, oni jedino ne misle na Allāhov govor. Oni time misle na govor tāgūta, nevjernika i mušrika. Sloboda vjerovanja, otpadništvo i ovo nevjerstvo mogu biti primijenjeni u zapadnjačkoj demokratiji, ali u arapskoj demokratiji postoji sloboda svakog nevjerstva, svakog ateizma, ali je islām za njih nepoželjan, nazadan i protjeran. A najveća želja ovih ljudi je da dospiju do ljudskih srcā demokratijom kāfirskog Zapada. A kufr je jedna vjera, samo su kategorije različite. Zato, budite oprezni!

⁸⁶ sūra en-Nisā', 142. ājet

Prema tome, mijenjanje imena stvari ne mijenja njihov propis (sud o njima). Mijenjanje naziva ne može dopustiti zabranjeno, niti pak zabraniti dopušteno. Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je rekao:

"Grupa iz moga ummeta će dozvoljavati vino, nazivajući ga drugačijim imenima." ⁸⁸

Učenjaci i pravnici su proglasili nevjernikom svakog što psuje tewhīd ili mu se suprotstavlja, nazivajući zalaganje za dominaciju tewhīda – ideologijom *tekfira* i *hawāridža*!

Oni svakoga ko odobrava širk ili ga učini, nazivajući ga drukčijim imenom – smatraju nevjernikom. ⁸⁹

Takvi su oni koji vjeru širka i kufra (tj. demokratiju) zovu "šūrom" (konsultovanjem) da bi je dozvolili, odobrili i da bi ljude pozivali njoj. Dabogda bez traga nestali!

Drugo:

Upoređivanje demokratije mušričkog naroda sa *muwehhidskom šūrom* (islamskim dogovaranjem) i sličnih vijeća šūre sa kāfirskim, griješnim, nepokornim vijećima je podlo izjednačavanje i lažno poređenje.

Odveć si shvatio da je parlamentarna skupština jedna od palata idolatrije i zamak širka. Tamo se ustoličavaju "bogovi" demokratije i različiti "gospodari" i suparnici, koji propisuju

---

⁸⁷ sūra el-Beqare, 9. ājet

⁸⁸ hadīth je zabilježio imām Ahmed

⁸⁹ Vidi "Ed-Durer es-Senijje", 1. tom, 145. str.

ono što Allāh nije dozvolio, u skladu sa njihovim ustavima i laičkim zakonima.⁹⁰

Allāh je rekao:

أَرْبَابٌ مُتَّفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا
 أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنَّ
 الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ
 أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

"Da li su bolji raznorazni bogovi ili Allāh, Jedini i Svemoćni? Oni kojima se, mimo Njega, klanjate, samo su imena koja ste im nadjenuli vi i preci vaši – Allāh o njima nikakva dokaza nije objavio. Sud pripada jedino Allāhu, a On je naredio da se klanjate samo Njemu. To je jedino prava vjera, ali većina ljudi ne zna."⁹¹

I On je rekao:

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ

"Zar oni da imaju bogove koji im propisuju da vjeruju ono što Allāh nije naredio?"⁹²

Prema tome, ovo poređenje je kao poređenje širka sa tewhidom i kufra sa vjerovanjem (u Allāhu). To je potvora na

⁹⁰ Član 25. jordanskog ustava kaže: "Kralj i parlamentarna skupština su odgovorni za zakonodavnu vlast." A u 51. članu kuwaitkog ustava stoji: "Princ i parlamentarna skupština su u odgovornosti (dužnosti, zaštiti, opterećenju) zakonodavne vlasti u skladu sa ustavom."

⁹¹ sūra Jūsuf, 39. i 40. ājet

⁹² sūra eš-Šūra, 21. ājet

Allāhovu vjeru i laž na Allāha. To je mješavina istine sa neistinom i tmine sa svjetlom, kao što smo pokazali.

Musliman mora znati da je razlika između *šūre* (konsultovanja) koju je Allāh propisao Svojim robovima i truhle demokratije – očigledna razlika poput razlike između nebesa i Zemlje ili, može se reći, poput razlike između Stvoritelja i stvorenog.

Stoga, *šūra* je božanski metod i sistem, a demokratiju je napravio čovjek, koji je korumpiran strastima.

Šūra je dio Allāhovog zakona, Njegove vjere, a demokratija je kufr u Allāhov zakon i Njegovu vjeru. Ona se tome suprotstavlja. Konsultovanje mora biti u odsustvu jasnog šeri'atskog teksta, ali kada imamo tekst, argument ili presudu, onda neće biti konsultovanja. Allāh je rekao:

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ
الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ

"Kada Allāh i Njegov Poslanik nešto odrede, onda ni vjernik ni vjernica nemaju prava da po svom nahođenju postupe."⁹³

Demokratija je špekulacija i podvala u svemu i svačemu i ona nema nikakve važnosti u šeri'atskim tekstovima i Allāhovim propisima. Čitava nadležnost demokratije je podvrguta sūdu naroda, zakonodavstvu ljudi u bilo kojoj oblasti i sferi njihovog života.⁹⁴

---

⁹³ sūra el-Ahzāb, 36. ājet

⁹⁴ Ovo je slučaj u káfirskoj zapadnoj demokratiji, ali u káfirskoj arapskoj demokratiji prva i posljednja odluka pripada kralju, princu ili predsjedniku. Riječi naroda i riječi parlamentarnih poslanika

Prema tome, oni su je identifikovali putem njihovog ustava, govoreći:

"Narod je izvor svake vlasti."

Demokratija smatra da je najveći autoritet u postojanju – narod. To je sūd većine, zakonodavstvo većine i vjera većine. Većina dozvoljava i zabranjuje, stoga je većina gospodar i bog u demokratiji. Međutim, u šūri (konsultovanju) je narod ili većina – taj koji je obavezan da se pokorava Allāhu i Njegovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem. A vođa (vladar) nije prinuđen da prihvati mišljenje većine, niti sūd većine. Većina se mora pokoravati vođi, čak i ako griješi, izuzev ako on poziva u nepokornost (Allāhu).⁹⁵

Prema tome, vāga i "bog" u demokratiji je – većina. Ona je izvor svake vlasti. Ali u šūri (konsultovanju) nema mjesta većini. Allāh je presudio o većini očiglednom presudom.

On je rekao:

وَإِنْ تُطِيعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ
وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

"Ako bi se ti pokoravao većini onih koji žive na Zemlji, oni bi te od Allāhova puta odvrtili; oni se samo za pretpostavkama povode i oni samo neistinu govore."⁹⁶

---

nemaju nikakvu vrijednost bez odobrenja kralja ili princa, jer on saziva i raspušta parlament i poigrava se sa njim kako hoće i kada hoće

⁹⁵ Budi oprezan, ovo se odnosi samo na muslimanske vođe (vladare), koji primjenjuju Allāhov zakon i napadaju Allāhove neprijatelje, ali ne i na kafirske vladare, ili murtede, slijedbenike, braću Židova i kršćana

⁹⁶ sūra el-En'ām, 116. ājet

I On je rekao:

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ

"A većina ljudi, ma koliko ti želio, neće biti vjernici." ⁹⁷

I rekao je:

وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ

"Ali većina ljudi ne vjeruje u susret sa svojim Gospodarom." ⁹⁸

⁹⁸

I On je rekao:

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُّشْرِكُونَ

"Većina ovih ne vjeruje u Allāha, nego druge Njemu smatra ravnim." ⁹⁹

I rekao je:

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

"ali većina ljudi ne zahvaljuje." ¹⁰⁰

I rekao je:

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

---

⁹⁷ sūra Jūsuf, 103. ājet

⁹⁸ sūra er-Rūm, 8. ājet

⁹⁹ sūra Jūsuf, 106. ājet

¹⁰⁰ sūra el-Beqare, 243. ājet

"... ali većina ljudi ne vjeruje." ¹⁰¹

I rekao je:

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

"... ali većina ljudi ne zna." ¹⁰²

I rekao je:

فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

"... ali većina ljudi nikako neće da vjeruje." ¹⁰³

Ovo je Allāhov govor, kojega ima i više nego što nam je ovdje potrebno, a od govora Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, slijedi:

"Ljudi su poput stada od stotinu kamila, od kojih jedva možeš naći jednu za jahanje." ¹⁰⁴

Također se prenosi da je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekao:

"Allāh će reći: 'O Ademe, odvoji stanovnike džehennema!', pa će Adem upitati: 'Ko su stanovnici džehennema?', a Allāh će reći: 'Od svake hiljade – devet stotina devedeset i devet.' Zato će tada dijete osijediti, i svaka trudnica će svoj plod pobaciti, i vidjećeš ljude pijane, ali oni neće biti pijani, već će Allāhova kazna strašna biti." ¹⁰⁵

---

¹⁰¹ sūra er-Ra'd, 1. ājet

¹⁰² sūra Jūsuf, 40. ājet

¹⁰³ sūra el-Isrā, 89. ājet

¹⁰⁴ hadīth su zabilježili el-Buhrī, Muslim i drugi od 'Abdullāha ibn 'Umera

¹⁰⁵ hadīth je zabilježio el-Buhari u svom ''Sahihu'' od Ebū Se'ida el-Hudrija

Ovo je Allāhova zakon, Allāhova vjera, koja pokazuje zabludjelost i dezorijentaciju većine. Zato, Allāh presuđuje i kaže:

إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ

"Sud pripada jedino Allāhu"¹⁰⁶

Demokratija i pozivači u demokratiju osporavaju predavanje Allāhovom sudu, Allāhovom zakonu. Oni se protive, govoreći:

"Sūd pripada većini."

U vatru sa svakim onim ko ih slijedi i koga veseli njihova demokratija, koliko mu god brada duga bila, a hlače kratke,¹⁰⁷ ko god to bio.

Mi ovo kažemo na ovom svijetu, ne bi li se oni pokajali i povratili. Ovo bi za njih bilo bolje, nego da to čuju na Sudnjem

---

¹⁰⁶ sūra Jūsuf, 40. ājet

¹⁰⁷ Aludira se na podržavače tāgūtskih sistema u prebogatom arapskim zemljama gdje dobar dio vjerskog "klera" bezglavo govori samo o važnosti pustanja brade i kraćenja hlaća kod muškaraca u skladu sa sunnetom Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, što predstavlja islāma i mi se sa tim u potpunosti slažemo. Međutim, gdje su ti vjerski autoriteti da upozore i dignu svoj glas protiv neprijateljske politike njihovih vlada prema izvornom islāmu i iskrenim islamskim praktičarima! Gdje su oni kada trebaju osuditi svakodnevnu pljačku na račun ummeta, koja se mjeri milijardama dolara od strane tamošnjih kraljeva i prinčeva koji su u direktnom savezu sa okupatorskim zemljama kršćanskog Zapada!? Da li je u pitanju rahatluk velikih kuća i skupocjenih automobila, pa ni oni kao "vjerski autoriteti" ne dozvoljavaju da iko osim njih govori u ime Allāhove vjere ili je puno lakše da oštrice njihovih mačeva okrenu prema muslimanima, s optužbom o nekakvom "tekfiru" i "haridžizmu"!? (napomena recenzenta)

DEMOKRATIJA JE VJERA   šejh Ebū Muhammed el-Maqdisī

Danu, kada ljudi ustanu da čuju presudu, kada budu išli prema vrelu Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, a meleki ih budu spriječavali (odvraćali). Biće rečeno:

"Oni su promijenili...",

- pa će Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, reći:

"Udaljite ih! Udaljite svakog ko je mijenjao (uveo novotarije u vjeru) nakon mene."

Prema tome, demokratija – njena konstrukcija i značenje – potiče iz zemalja kufra i riddeta (otpadništva). Ona je uzgajana u rasadnicima širka i pokvarenjaštva u Evropi, gdje su odvojili vjeru od svakodnevnog života. Kroz ovaj izraz je uspostavljena atmosfera koja je iznijela sve njene otrove i mahane, čiji korijeni nemaju nikakve veze sa vjerovanjem u Allāha i čestitošću imāna.

Demokratija nije mogla utvrditi svoje prisustvo u zapadnjačkom svijetu sve dok nisu razdvojili vjeru od države. Tako im je demokratija dozvolila homoseksualizam, blud, alkohol, miješanje porijekla podmetanjem tuđe djece i sve vrste nemoralna, vidljivog i skrivenog. Stoga, svako ko je hvali ili je poistovjećuje sa šürom (konsultovanjem) mora da je jedan od dvojice, a nikako treći:

- ili demokrata nevjernik,
- ili neznalica i glupak, koji ne razumije pravu sliku demokratije.

*Tako mi Allāha, nisam ja njihov treći niti ću biti,
to može biti samo magarac ili bik!*

U ovo vrijeme, postoji mješavina izraza i spoj kontradiktornosti. Nije čudo što su šejtānovi sljedbenici fascinirani ovim nevjerničkim ideologijama, ali su čudni ovi

koji kažu da su muslimani, a i dalje podstiču ovu demokratiju "farbajući" je bojom Božijeg zakonodavstva.

Nekad su ljudi bili zavedeni socijalizmom. Zagovarali su nekakav islamski socijalizam. Prije toga su nacionalizam i arabizam mješali sa islāmom.

Danas su mnogi od njih ponosni i opčinjeni laičkim ustavima. Oni se ne stide da robove ovih ustava nazivaju i imenuju imenima, kao što su: فقهاء القانون (*pravnici zakona*), da bi ih uporedili sa pravnicima islamskog zakona. Oni koriste iste izraze koji se koriste u islamskom zakonu, kao što su: *zakonodavac, božanski zakon, zakonski dopušteno, nedopušteno, dozvoljeno, zabranjeno*, i sa svim tim, oni misle da su na pravom putu, upućeni. Neka nam je Uzvišeni Allāh na pomoći! Razlog tome je nestanak znanja i iskrenih učenjaka, predavanje odgovornosti onima koji nisu sposobni da je ispune i davanje prilike glupcima, koji će se svakodnevno sapletati onako kako ih strasti vode!

*Eto, sada je tvoja prilika, niko ti se ne suprotstavlja,
pa oboji se u bijelo ili žuto!*

O žalosti naša za znanjem i učenjacima! O žalosti naša za islāmom i njegovim iskrenim dā'ijama (pozivačima)!

Tako mi Allāha, ova je vjera neshvaćena ne samo među običnim ljudima, već i među mnogim ljudima koji umišljaju da su muslimani, a ne znaju značenje riječi "*Lā ilāhe illAllāh*" (*Nema boga osim Allāha*).

Oni ne znaju šartove (uslove) ovih riječi i ono čime one obavezuju čovjeka. Mnogi od njih se ovim riječima danonoćno suprotstavljaju, uprljani širkom današnjice. Oni umišljaju da su muwehhidi i da su pozivači u tewhīd.

Oni se moraju vratiti u školske klupe da nauče značenje i stvarnost riječi "Lā ilāhe illAllāh", jer je prva stvar koju je Allāh naredio Ādemovim potomcima – da to nauče. Da nauče šartove ovih riječi i ono što ove riječi poništava, prije učenja onoga što poništava abdest ili namāz, jer ni abdest ni namāz neće biti primljeni uz stvari koje poništavaju riječi šehādeta. Ako se oni uzohole i okrenu leđa – jedino će oni biti gubitnici.

Završiću vrlo važnim govorom pravnika, učenjaka Ahmeda Šākira, koji uzvraća ovim obmanjenim ljudima koji iskrivljuju Allāhove riječi i na Njega Uzvišenog potvaraju laži, služeći se ājetom:

وَأْمُرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ

"... i koji se o poslovima svojim dogovaraju" ¹⁰⁸,

- da bi podržali i primjenili nevjerničku demokratiju.

Ahmed Šākir je u fusnoti svog djela " 'Umdetut-Tefsīr' ", 3. dio, margina 64.-65. strane, kada je tumačio Allāhove riječi:

وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ

"... i dogovaraj se s njima." ¹⁰⁹,

i drugi ājet:

وَأْمُرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ

"... i koji se o poslovima svojim dogovaraju." ¹¹⁰

---

¹⁰⁸ sūra eš-Šūra, 38. ājet

¹⁰⁹ sūra Āli 'Imrān, 159. ājet

¹¹⁰ sūra eš-Šūra, 38. ājet

– rekao sljedeće:

"Oni koji se u ovo vrijeme poigravaju s vjerom – učenjaci i drugi – uzeli su ove ājete kao sredstvo kojim zavode druge simboličnim tumačenjem, da bi se složili sa Evropljanima na metodu ustavnog sistema, i obmanjuju narod, imenujući to demokratskim sistemom. Tako su ovi obmanjivači uzeli ova dva ājeta kao slogan putem kojeg će varati muslimanske mase i one koji se ipak osjećaju muslimanima. Oni govore ispravnu riječ, ali njome žele bātil (laž)".

Oni kažu:

"Islām poziva na konsultovanje (dogovaranje)",

...i riječi slične ovima.

Zaista! Islām poziva u međusobno dogovaranje, ali kakav je taj dogovor u koji islām poziva? Uzvišeni Allāh kaže Svome Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem:

وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

"...i dogovaraj se s njima. A kada se odlučiš, onda se pouzdaj u Allāha." ¹¹¹

Značenje ovog ājeta je vrlo jasno i očigledno. Ono ne zahtijeva nikakav poseban komentar, niti pak može podnijeti bilo kakvo simbolično tumačenje. To je naredba Allāh ovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, a onda halifi nakon njega. To je naređenje da razmotri mišljenja svojih ashāba, koji su učene osobe, ljudi od mudrosti i inteligencije, da ispita njihova mišljenja na teme i pitanja u kojima može biti dogovora i o stvarima oko kojih se može donijeti sūd u pojedinačnim slučajevima. On onda odabire ono šta on misli da je ispravno, ili je najbolje i najkorisnije, pa se onda odlučuje

---

¹¹¹ sūra Āli 'Imrān, 159. ājet

da to učini, neuslovljen mišljenjima neke skupine, neograničen nekim posebnim brojem, većinom niti manjinom. Kada se on odluči, on se pouzdava na Allāha jedino, a onda učini ono što je naumio.

Nije potreban nikakav dokaz niti argument da su ljudi, kojima je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, naredio da se dogovaraju poznati po pobožnosti, strogo praktikujući Allāhove zakone. Oni su se bojali Allāha, uspostavljali namāz i naređivali zekāt. To su bili borci na Allāhovom putu, o kojima je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekao:

"Nadam se oštromnim i pronicljivim ljudima među vama."

To nisu bili poricatelji, niti su ratovali protiv Allāhovog zakona i vjere. To nisu bili pokvarenjaci koji čine svako loše djelo. To nisu bili ljudi koji umišljaju da imaju pravo da budu zakonodavci, ili da izmišljaju zakone koji se ne slažu sa Allāhovom vjerom i da uništavaju islamski božanski zakon.

Po količini štete podržavači demokratije ¹¹² su ili *kāfiri* ili *fāsici*, i njihovo je mjesto pod sabljom ili bičem, a ne da se sa njima neko dogovara ili od njih traži mišljenje. A osim toga, drugi ājet – ājet sūre eš-Šūra (Dogovaranje) – ima istu jasnoću, bistrinu i nedvosmislenost:

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

---

¹¹² Misli se na vladare, predsjednike, kraljeve, prinčeve, predsjednike političkih partija, učenjake, kao i na parlamentarne skupštine i ostale jazbine demokratske ideologije (napomena recenzenta)

"...za one koji se Gospodaru svome odazivaju, i koji molitvu obavljaju, i koji se o poslovima svojim dogovaraju, a dio od onoga čime smo ih opskrbili udjeljuju..." ¹¹³

---

¹¹³ sūra eš-Šūra, 38. ājet

Četvrta šubha
UČESTVOVANJE ALLĀHOVOG POSLANIKA,
sallallāhu 'alejhi we sellem, U EL-FUDUL ALIJANSI

Neki od njihovih priglupih pojedinaca se oslanjaju na učešće Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, u *el-fudūl* alijansi (savezu), prije nego što mu je data misija poslanstva – da dozvole i potvrde učešće u mnogobožaćkim zakonodavnim parlamentima.

Mi u pogledu ovoga kažemo, a Allāh daruje uspjeh:

Onaj koji ljude zavodi ovom šubhom – ne zna šta znači *el-fudūl* alijansa (savez) ili samo riče, a ni sam ne zna o čemu govori. Ili pak poznaje istinu, te namjerno ljude zbunjuje prikazujući im neistinu istinom, da pomiješa tmine sa svjetlom i širk sa islāmom.

Jer, kako je spomenuo Ibn Ishāq, također Ibn Kethīr, el-Qurtubī u svom tefsīru i ostali, *el-fudūl* savez je bio formiran kada su se neka plemena Qurejša susrela u kući 'Abdullāha ibn Džud'ana, zbog njegove plemićke časti i porijekla. Oni su se složili i sklopili dogovor da pomognu svakom ugnjetenom u Mekki, sve dok dhulumćar ne obustavi svoju nepravdu i sve dok oštećena strana pravedno ne povrati ono što joj pripada. Tako su Qurejšijje svoj savez nazvale *el-fudūl savez*, što znači savez vrlinā.

Ibn Kethīr također kaže:

"El-fudūl savez je bio najčasniji savez koji su Arapi poznavali. Prvi koji je o tome govorio i tome pozivao je bio ez-Zubejr bin 'AbdulMuttalib. Povod formiranja ovog saveza je bio taj da je čovjek iz Zubejda došao u Mekku sa nekom trgovačkom robom. Nju je kupio El-'As ibn Wa'il, koji, međutim, kasnije odbija da istu otplati. El-

Zubejdī je tada od nekih ljudi el-Ahlafa zatražio da mu pomognu, ali su oni odbili da napadnu el-'Asa ibn Wa'ila, te su povrh svega izručili Ez-Zubejdija. Kada je el-Zubejdī uvidio zlo cjelokupne situacije, on se odmah nakon izlaska Sunca uspeo na vrh brdašca Ebī Qubejs, kada su ljudi Qurejšija bili na svome skupu oko Ka'be. On je tada na sav glas povikao:

'O vi što kod svojih žena malaksavate!
 Zar ne vidite onog što mu robu otješe u dolini Mekke,
 koja pruža utočište njenim žiteljima i putniku-namjerniku!
 Ta, zar je nešto zabranjeno onom koji nije od vas,
 o vi muškarci, a vi ste k'o kamen do kamena!
 Zar nešto treba uskratiti onom što mu dostojanstvo pogaziše
 i poštediti pokvarenjake, koji se ukradenim okitiše!?'

Ez-Zubejr bin 'AbdulMuttalib je tada ustao i rekao: 'Ovog su potpuno napustili!' Onda su se porodice Hašim, Zuhre i Tiam ibn Murre sastali u kući 'Abdullāha ibn Džud'ana. Tako su se nakon ručka zakleli u svetom mjesecu dhul-qa'de i dogovorili, zaklinjući se Allāhom, da će biti kao jedna pesnica uz potlačenog protiv dhulumčara, sve dok ovaj potlačenom ne vrati njegovo pravo, sve dok more vlaži zemlju i sve dok Thabear i Hear ¹¹⁴ stoje na svom mjestu. Tako su Qurejšije to nazvali hilful-fudūl (savez vrlina). Tada su rekli: 'Ovi su nosioci vrline!' Onda su otišli do El-'Asa bin Wa'ila pa su od njega oduzeli Ez-Zubejdijevu robu i vratili je njemu.¹¹

Qāsim ibn Thābit bilježi sljedeći događaj:

'Neki čovjek iz Hath'ama je došao u Mekku da obavi hadždž ili 'umru sa svojom kćerkom, koja se zvala el-Qatūl i bila prelijepa djevojka. Nebīh bin el-Hadždžādž ju je oteo i sakrio. Zato je El-Hath'amī je rekao: 'Ljudi, ko će mi pomoći protiv ovog čovjeka?' Neko mu je rekao: 'Obrati se vijeću hilful-fudūl!', pa je on povikao: 'O, el-fudūl savezu!' Nakon toga, sa svih strana su ga okružili ljudi sa njihovim sabljama, govoreći: 'Stigla ti je pomoć, na šta se žališ?'

---

¹¹⁴ imena dvije planine pored Mekke

¹¹⁵ *On je rekao: 'Nebīh mi je na silu oteo kćer!' Onda su oni sa njim otišli, dok nisu stigli do Nebīhove kuće. On je izašao pred njih, a oni mu rekoše: 'Izvedi zarobljenicu! Ti znaš ko smo mi i šta smo se obavezali.' On reče: 'Učiniću to, ali ostavite je kod mene makar jednu noć', na što oni rekoše: 'Ne, ni koliko jedan mlaz deve doji!je', pa ju im je on doveo.'*

Povodom ovog plemenitog saveza, Ez-Zubejr, Allāh bio zadovoljan njime, je rekao:

*El-Fudūl se dogovorio i složio
da ne ostave dhulumčara u Mekki.
Oni su u ovome jedinstveni i složni,
pa su i susjed i siromašan bezbjedni uz njih.*

Ovaj savez i njegova svrha dovoljno govore o proturječnosti onoga što zagovarači parlamentarnih skupština vide kao (šeri'atski) dokaz (kada govore o dozvoljenosti istih)!

El-Bejheqī i el-Humejdī bilježe da je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekao:

"Lično sam prisustvovao el-fudūl savezu u kući 'Abdullāha ibn Džud'ana, i to mi je bilo draže nego li da sam posjedovao

---

¹¹⁵ Mi bismo ovo mogli uzeti kao dokaz za dozvolu formiranja oružane grupe u cilju pomaganja potlačenim i dokaz za dozvolu uklanjanja zla rukom u vrijeme kada nema islamske države, niti islamskog vođe. Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je pohvalio ovaj savez, iako je to bilo u vrijeme nevjerničke države i nije bilo islamskog vođe. Ja kažem: Ako bismo mi ovo upotrijebili kao dokaz – a ovo je njihov argument – oni bi nas proglasili novotarima, napali bi nas i svašta bi o nama rekli. Međutim, kada oni ovo uzimaju kao argument u njihovu korist, da time dozvole zakletvu kojom će se poštovati širk sudjelovanjem u propisivanju zakona u skladu sa šejtanskim ustavom i neke druge njihove zablude i širkovi, e onda, to je ono što njihovi "genijalni" umovi dozvoljavaju!

cijelo stado crvenih deva. A kada bi me neko pozvao u takvo nešto u islamu – ja bih se tome odmah odazvao!"

El-Humejdī je dodao:

"Oni su se složili da vrate pravo onima kojima pripada i da potlačeni ne bude ugnjeten od strane dhulumćara."

Mi ćemo sada upitati ove ljude, riječima:

O, vi pravnici što proizvoljno izvlačite zaključke! Gdje to vidite šerīatski dokaz u slučaju el-fudūl saveza i u učestvovanju u vijeću koje propisuje zakone mimo Allāha, u skladu sa šejtānskim ustavom? A članovi ovog vijeća će otpočeti svoje vijećanje zakletvom da će poštovati ustav kufra, njegov zakon i lojalnost njegovim robovima i tīgūtima, koji napadaju Allāhove vjere i bore se protiv nje i njenih sljedbenika, i koji pomažu i slijede Allāhove neprijatelje i njihov kufr.

Da li je el-fudūl alijansa imala kāfirsko, mušričko zakonodavstvo uz Allāha i poštovanje druge vjere mimo Allāhove vjere, da biste vi učinili vaš argument istinitim?

Ako kažete:

"Da",

– onda vi tvrdite da je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, učestvovao u kufriu i laičkom zakonodavstvu i da je slijedio vjeru koja nije Allāhova vjera, i da bi – da je bio pozvan u to (u islāmu) – se odazvao, kako vi to tvrdite! Ko god ovo umišlja – on je sam sebi svjedok ispred ljudi i džinnā da je nevjernik i otpadnik od islāma!

A ako kažete:

"U tome nije bilo kufra ili laičkog zakonodavstva, niti čak ikakvog zla. U tome je samo bilo pomaganje potlačenim i uznemiravanim i ostale vrline poput ovih",

- kako to onda možete upoređivati sa vijećima kufra, pokvarenjaštva i upropašćavajućih grijeha???

Onda im mi postavljamo očigledno pitanje i zahtijevamo čisto, jasno svjedočanstvo za Allāhovog Poslanika Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem, kroz odgovor na sljedeće pitanje.

سَتَكْتُبُ شَهَادَتَهُمْ وَيُسْأَلُونَ

"Njihova tvrđenja biće zapisana i oni će odgovarati!" ¹¹⁶

Pitanje glasi:

"Ako učesnik u el-fudūl savezu ne može učestvovati, izuzev ako se zakune da će poštovati božanstva el-Lāt, el-'Uzza i Menāt, i ako se zakune na odanost nevjerničkoj vjeri Qurejšija, njenim kipovima i njenom džahilijetu, pa (tek) onda da će pomagati potlačene, nevoljnike i slično tome... "

Ja vas pitam:

"Da je situacija bila poput toga, da li bi Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, učestvovao u tome, ili da li bi se složio sa tim, da je on pozvan u nešto slično tome u islāmu???"

Odgovorite nam, o sljedbenici "opće priznatih koristi i odobravanja", o vi ljudi "islamskih svečanosti i zabava"!

---

¹¹⁶ sūra ez-Zuhruf, 19. ājet

Ako oni kažu:

"Da, on bi se složio sa tim i učestvovao u tome..., i to je ono što se i desilo",

– onda će islamski ummet biti čist (nevin) od njih i oni od njega, i tako će razotkriti svoj kufr pred stvorenjima.

A ako oni kažu:

"Ne, on to ne bi učinio",

– mi ćemo reći:

"Ostavite se onda ovih šubhi, neadekvatnih argumenata i besmislica, te naučite kako treba argumentovati stvari."

**Peta šubha
KORIST DA'WE**

Oni kažu da od učestvovanja u ovim parlamentima ima mnogo koristi. A neki od njih također umišljaju da je sâm parlament – korist.

Oni kažu:

"To je da'wa Allāhu i govor prave riječi."

Oni su spomenuli:

"Mijenjanje nekih zāla, oklanjanje nekih pritisaka sa da'we i dā'ijā (pozivača) ka Allāhu."

Oni su spomenuli:

"Ne prepuštati ova mjesta i vijeća kršćanima, komunistima i drugima."

A neki od njih pretjeruju, pa kažu:

"Mi ovo radimo u cilju primjenjivanja Allāhovog zakona putem parlamenta."

I druga njihova viđenja o popravljanju stanja u društvu, te još neki njihovi snovi i strasti vrte se oko te "koristi".¹¹⁷

---

¹¹⁷ Šejhul-islām Ibn Tejmije ima fetwu po ovom pitanju. On negira neistinita odobrenja i melioraciju pod izgovorom koristi da'we, poput ovih. Mi smo taj njegov govor aktualizirali, stavili mu uvod i neke važne komentare i nazvali ga: القول النفيس في خديعة إبلي ("Dragocjeni savjet protiv Iblisove obmane"). Svako ko želi saznati više o ovom govoru, može se na njega obratiti. On je štampan i snimljen na audio-kasetama od strane naše braće u: *Svjetlo za islamske mase – Danska*

Mi u vezi ovoga kažemo, a uspjeh dolazi od Allāha:

Prvo ih pitamo:

"Ko ograničava korist Allāhovih robova i zna ih u potpunosti? Allāh, Milostivi, Onaj Koji sve dobro zna, ili vi sa vašim ograničenim stavovima o poboljšanju stanja u društvu i vašim blesavim odobravanjima?"

Ako oni kažu:

"Mi!"

- mi im kažemo:

"E onda - vama vaša vjera, a nama naša vjera! Mi ne obožavamo ono što vi obožavate, niti vi obožavate Ono što mi obožavamo."

Uzvišeni Allāh je rekao:

مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ

"U Knjizi Mi nismo ništa izostavili." ¹¹⁸

I Allāh kaže, pobijajući ove demokrate i one slične njima:

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى

"Zar čovjek misli da će sām sebi prepušten biti, da neće odgovarati?" ¹¹⁹

I On je također rekao:

أَفَحَسِبْتُمْ أَنْمَّا خَلَقْنَاكُمْ عَشًا

"Zar ste mislili da smo vas uzalud stvorili?" ¹²⁰

---

¹¹⁸ sūra el-En'ām, 38. ājet

¹¹⁹ sūra el-Qijāme, 36. ājet

Ovako je u našoj vjeri, ali u vjeri demokratije nema obzira za ove jasne i nedvosmislene ājete, jer je – prema njima – čovjek sām sebi zakonodavac.

Oni kažu:

"Da, čovjek je prepušten sām sebi, tek tako. On je slobodan da odabira i odlučuje, i da prihvati ili ne prihvati ono što on želi od zakonodavstva i religije. Nije važno da li se ovo izmišljeno zakonodavstvo slaže sa Allāhovom Knjigom ili ne. Ono što je bitno je to da to bude u saglasnosti sa ustavom i zakonom, a ne da im protivrječi."

أَفْ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

"Teško vama i onima koje vi obožavate mimo Allāha! Zašto se ne opametite?" ¹²¹

A ako oni kažu:

"Allāh određuje granice i On ocjenjuje korist najboljom procjenom, jer On stvara stvorenja i u potpunosti zna njihove koristi:

وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

"On sve dobro zna i o svemu je obaviješten." ¹²²

– mi ćemo ih upitati:

"Šta je najveća korist u postojanju, ono što je Allāh naredio u Svojoj Knjizi, poslao vjerovjesnike da u to pozivaju i zbog koje je naredio džihād i šehādet (pogibiju)? Islamska država je utemeljena u ime toga. Šta je to, o 'zagovarači hilāfeta'?"

---

¹²⁰ sūra el-Mu'minūn, 115. ājet

¹²¹ sūra el-Enbijā', 67. ājet

¹²² sūra El-En'ām, 103. ājet

Ako oni navedu sporedne koristi i zastrane od temeljnog načela, mi ćemo im reći:

"Ostavite se tog trabunjanja i buncanja i sjedite da naučite osnovu svoje vjere. Naučite značenje 'Lā ilāhe illAllāh', bez čije realizacije i poznavanja nikakva da'wa, džihād ili šehādet (pogibija) neće biti prihvaćeni."

A ako kažu:

"Najveća korist u postojanju je tewhīd i izbjegavanje onoga što mu se suprotstavlja, kao što je širk."

– mi ćemo reći:

"Pa, da li je normalno uništiti ovu ogromnu korist i složiti se sa tāgūtskom vjerom, koja nije Allāhova vjera (tj. demokratijom), prihvatiti i poštovati zakonik koji nije Allāhov zakon (tj. ustav) i slijediti različite zakonodavne gospodare, koji donose zakone uz Allāha, Jedinog, Silnog? Pa, hoćete li uništiti najveću korist u postojanju – a to je tewhīd i kufr u tāgūte – u ime drugorazrednih, pretpostavljenih koristi?"

Koja vāga, koji um, koji zakon, koja vjera se može složiti sa tim, osim nevjerničke demokratske vjere???

Kako se neki od vas usuđuju da tvrde da te mušričke skupštine ulaze pod المصلحة المرسلّة (*el-mesālihul-murseleh*)?¹²³ *El-mesālihul-murseleh* je, u terminologiji onih koji ih zagovaraju, samo ono što islām ne anulira, niti na to podstiče. Zar vi smatrate da šerī'at nije anulirao širk i kufr i da nije poništio svaki dīn (vjeru) koji se suprotstavlja dīni-islāmu i svaki millet koji ništi millet tewhīda!?

---

¹²³ المصلحة المرسلّة (*el-mesālihul-murseleh*): neosvjedočene (nepotvrđene) koristi (napomena izdavača)

Zatim, o kakvom vi to kazivanju istine govorite unutar tih mnogobožaćkih skupština a već ste "sahranili" temeljno načelo islamskog poziva i cjelokupnost duha odveć jasne Istine! Zar se smije sahraniti temeljno načelo i najznačajnije društveno blago islāma, kako bi se zatim na njegov račun raspravljalo o ograncima vjere!?

Kada vi raspravljate o ovim ograncima vjere, poput onog koji želi zabraniti vino, na šta se oslanjate dok to tražite i koji su to vaši argumenti na koje se pozivate?

Zar vi govorite:

"Allāh kaže..., Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, kaže..."

Ako tvrdite ovo – onda ste slagali! To je zato što religija demokratije i njen ustav to ne smatraju prihvatljivim, osim ako u ustavu postoji član koji to podržava...

Nema sumnje da govorite:

"Drugi član sadrži..., i 24. član..., i 25. član...", i ostali zakoni kufra i grijeha!

Pa, ima li nakon toga još kufra, širka i bezbožništva??? Da li sljedbenik ovog puta ima osnovu ili vjeru u tewhīd nakon toga???

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا نُزِّلَ مِنْ قَبْلِكَ
يُرِيدُونَ أَنْ يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا

"Zar nisi vidio one koji tvrde da vjeruju u ono što se objavljuje tebi i u ono što je objavljeno prije tebe, pa ipak žele da im se pred tågūtom sudi, a naređeno im je da ne vjeruju u njega. A šejtan želi da ih u veliku zabludu navede." ¹²⁴

Odgovorite nam, da li je moguće propisati zakon ili zakonodavstvo u ovim paganskim prebivalištima bez ovih kâfirskih, mušričkih puteva? Odgovorite nam! Pa zar ne smatrate da samo vi i niko osim vas shvata na koji način pribaviti opštu korist zajednici!? Čak i primjena Allâhovog zakona, za kojim vi unutar tih skupština "cmizdrite", hoćete li ga primjeniti ovim putem!?

Zar ne znate da je to put namjernog ateizma i njegov ćorsokak???

Ako bi vam to i uspjelo, ¹²⁵ pretpostavimo, to ne bi bio Allâhov sud, već bi to bio sud ustava. ¹²⁶ Presuda naroda, sud narodne mase. To ne bi bio Allâhov sud, sve dok se vi ne pokorite Allâhovom govoru i Njegovom zakonu i sve dok ne pokažete poniznu predaju Njemu.

Ali kada je u pitanju pokoravanje vjeri demokratije, zakonu ustava i sūdu naroda - to će biti sud tågūta, pa čak i ako se slaže sa Allâhovom presudom u mnogim stvarima.

---

¹²⁴ sūra en-Nisā', 60. ājet

¹²⁵ Tj. ako i uspijete primjeniti Allâhov zakon putem parlamenata... (napomena izdavača)

¹²⁶ Tj. zato što ga je izglasala većina, te zato što je Allâhov zakon ponižavan od strane ovih ljudi i stavljen na razmatranje od strane poslanika u parlamentu - da li ga primjeniti ili ne (napomena izdavača)

Allāh je rekao:

إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ

"Sud pripada jedino Allāhu."¹²⁷

Allāh nije rekao:

"*Sud pripada narodu.*"

Allāh je rekao:

وَأَنَّ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

"I sudi im prema onome što Allāh objavljuje."¹²⁸

Allāh nije rekao:

"*...prema sličnom onome što Allāh objavljuje.*"

Niti je rekao:

"*Sudi im prema onome što ustav i zakon obuhvataju.*"

Ovo su riječi robova mušričke demokratije i robova laičkog ustava.

Gdje ste vi? Jeste li još u svom drijemežu i svojoj staroj grešci? Zakopavate li svoje glave u pijesak? Zar ne vidite gorka iskustva susjednih država? Zar niste vidjeli Alžir?! Tu je Kuwajt, tu je Egipat i tako redom. Zar još niste ubijeđeni da je to nevjernička igra? Zatvorena, nepoštena, mušrička komedija??? Zar vam još nije jasno da su ovi parlamenti samo igre i rukovođenje tāgūta? On ga otvara i zatvara kako on hoće

---

¹²⁷ sūra Jūsuf, 40. ājet

¹²⁸ sūra el-Mā'ide, 49. ājet

i raspušta ga kada mu to padne na pamet! Nijedan zakon ne može biti donijet prije odobrenja tāgūta.

Pa, zašto vi insistirate na ovom očiglednom kufuru i njegovoj očiglednom ponižavanju?!

I kroz sve to, vi ćete ih čuti kako galame i kokodaču:

"Kako ćemo prepustiti ove parlamente komunistima, kršćanima i drugim bezbožnicima?!"

Ma, Allāhovoju srdžbi prepuštamo i jedne i druge!

Allāh je rekao:

وَلَا يَحْزُنُكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ
اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

"Neka te ne žaloste oni koji srljaju u nevjerstvo, oni nimalo neće Allāhu nauditi; Allāh ne želi da im dā bilo kakvu nagradu na onome svijetu, i njih čeka patnja velika." ¹²⁹

Pa, ako ste od redova ovih otpadnika, čestitamo vam vaše druženje i međusobno zaklinjanje na lojalnost! Sudjelujte sa njima u njihovom kufuru i širku, ali znajte da to druženje prelazi granice ovoga svijeta.

To će biti kao što Allāh kaže u suri en-Nisā', nakon što je upozorio na ovakva vijeća, naredio izbjegavanje njihovih sijela i naredio da se ne sjedi sa njima, zato što će svaki onaj koji sjedi sa njima biti poput njih, jer je Allāh rekao upozoravajući:

إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

---

¹²⁹ sūra Āli 'Imrān, 176. ājet

"...Zaista će Allāh sastaviti zajedno munāfiqe i kāfire u džehennemu."¹³⁰

Pa zar ti nije jasno, nakon svega, da je to čisti širk i očigledan kufr? Zar ti ne znaš da to nije Allāhova vjera i da to nije vjera tewhīda? Pa, zašto je onda želiš? Ostavi je njima. Da, napusti je i kloni je se.

Prepusti je sljedbenicima te vjere i slijedi vjeru Ibrāhīma, istinskog vjernika. Reci kao što je njegov unuk Jūsuf rekao u vrijeme kada je potlačeno sjedio iza zatvorskih rešetaka:

إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ وَاتَّبَعْتُ
 مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ
 شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
 يَشْكُرُونَ

"...ja se klonim vjere naroda koji u Allāha ne vjeruje i koji onaj svijet ne priznaje. I slijedim vjeru predaka svojih, Ibrāhīma i Ishāqa i Ja'qūba; nama ne priliči da ikoga Allāhu smatramo ravnim. To je Allāhova milost prema nama i ostalim ljudima, ali većina ljudi nije zahvalna."¹³¹

O ljudi, klonite se tāgūta i njegovih parlamenata, napustite ih i uznevjerujte u njih sve dok su oni na tome!

Ovo je očigledno i jasno svjetlo koje obasjava, ali većina ljudi ne zna:

¹³⁰ sūra en-Nisā', 140. ājet

¹³¹ sūra Jūsuf, 37. i 38. ājet

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ
مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ

"Mi smo svakom narodu poslanika slali: 'Allāha obožavajte, a klonite se tāgūta!' I bilo je među njima onih kojima je Allāh na Pravi put ukazao, a i onih koji su zaslužili da ostanu u zabludi."¹³²

I Allāh je rekao:

أَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا
أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنَّ الْحُكْمَ
إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ

"Da li su bolji raznorazni bogovi ili Allāh, Jedini i Svemoćni? Oni kojima se, mimo Njega, klanjate, samo su imena koja ste im nadjenuli vi i preci vaši - Allāh o njima nikakva dokaza nije objavio. Sud pripada jedino Allāhu, a On je naredio da se klanjate samo Njemu. To je jedina prava vjera, ali većina ljudi ne zna."¹³³

Klonite ih se, ostavite ih, napustite njihove sljedbenike i njihov širk prije nego što bude prekasno, prije nego dođe Dan u kome će ovo biti najvažnija stvar. Toga Dana kakanje i uzdisanje neće nimalo koristiti.

Allāh je rekao:

¹³² sūra en-Nahl, 36. ājet

¹³³ sūra Jūsuf, 39. i 40. ājet

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّؤُوا مِنَّا كَذَلِكَ

يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ

"...kada će sljedbenici njihovi uzviknuti: 'Da nam je samo da se vratimo, pa da se i mi njih odrekemo kao što su se oni nas odrekli!' Eto, tako će Allāh njima djela njihova po njih kobnim pokazati i oni iz vatre neće izlaziti." ¹³⁴

Napustite ih sada i – ako zaista slijedite Ibrāhimovu vjeru i put poslanikā – recite im ono što mi na kraju ovog našeg govora kažemo:

O, robovi laičkih zakonā...

I laičkih ustavā...

O, sljedbenici demokratske vjere...

O, zakonodavni ''gospodari''...

Napuštamo vas i vašu vjeru...

Mi kufr činimo u vas, u vaš mušrički ustav

i u vaše paganske parlamente,

i neprijateljstvo i mržnja su između nas i vas,

sve dok ne povjerujete u Allāha jedinog...

---

¹³⁴ sūra el-Beqare, 167. ājet

**Parlamentarne sudbine i njihova kazivanja
RAZMISLITE, O VI KOJI PAMETI IMATE ! ¹³⁵**

"Nisam mislio da ono što je Allāh propisao kroz Svoju Knjigu i preko Svog Poslanika Mukammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem, zahtijeva saglasnost Allāhovih robova. Ali, ja sam iznenada saznao da Allāhov govor ostaje u Qur'ānu sa svojom svetošću u našim srcima, sve dok se Allāhovi robovi u parlamentu ne slože da ga učine zakonom. A ako je odluka Allāhovih robova različita od Allāhovog suda u Qur'ānu – odluka Allāhovih robova će biti zakon i on će biti primjenjen od strane sudske vlasti, a njegovo sprovođenje će biti garantovano od strane izvršne vlasti, čak i ako se suprotstavlja Qur'ānu i sunnetu. Dokaz za ovo je da je Allāh zabranio vino, a parlament ga je odobrio i dozvolio. Allāh je naredio da poštujemo Njegove granice, ¹³⁶ a parlament ih je prekršio (oskrnavio). Zato, zaključak svega toga je da su odluke parlamenta postale zakon, čak i u njihovom suprotstavljanju islāmu."

Ovo je sažetak govora jednog islamskog učenjaka koji je proveo čak osam godina kao poslanik u parlamentu.

Taj učenjak-parlamentarac je shvatio potrebu govora sa minbera i pisanja u novinama. Nakon njegovog dugog iskustva na putu širenja islāma, povećalo mu se uvjerenje u potrebu širenja ove vjere, ali je on osjećao da to neće napraviti promjenu sāmu po sebi, te da to neće imati trajnog efekta u zakonodavnim, pravnim, izvršnim vlastima.

---

¹³⁵ Ovo je članak Ahmed Ibrāhīm Hidra, koji je štampan u 66. broju magazina 'El-Bejān', koga izdaje Islamska Asocijacija u Londonu

¹³⁶ Primjera radi, kamenovanje oženjenog bludnika ili udate bludnice, bičevanje zbog konzumiranja alkohola, itd. (napomena recenzenta)

On je sebe kandidovao za člana parlamenta u potrazi za novom metodom, putem koje će uzdići Allāhovu riječ, da na taj način sprovede Allāhov šeri'at i da tako izbavi Allāhove robove, poštedi ih društvene laži i konačno ih povede u okrilje islama!

Ovaj učenjak je osvojio članstvo u parlamentu, uz moto: *Daj mi svoj glas da promijenim ovaj svijet vjerom!* Ljudi su mu dali svoje glasove imajući povjerenja u njega, uprkos postojećim falsifikacijama i namještajkama karakterističim za parlamentarne izbore.

On je u parlamentu proveo još dva poslanička mandata da bi na koncu izjavio:

"Islamsko obrazloženje je iznad toga da pronađe bilo kakvu logiku u moja dva poslanička mandata!"

Jednog dana je otišao u jedan od ureda Ministarstva Unutrašnjih Poslova, kako bi bio pomogao jednom od njegovih sugrađana. Kada je tamo stigao, vidio je pred sobom tridesetak žena koje sjede na improvizovanim klupama.

Upitao je:

"Koji je njihov grijeh?"

Odgovorni činovnik mu je rekao:

"One su prostitutke i preljubnice".

Na to je on pitao:

"A gdje su bludnici?",

– jer je to je grijeh koji ne može biti učinjen drukčije, osim između bludnice i bludnika. Odgovorni činovnik mu je rekao da je bludnik samo svjedok. On je počinio blud sa njom i on joj je dao naknadu. Tako će ona biti kažnjena zbog primanja

novca za "uslugu", a ne zato što je počinila blud. Onaj koji je priznao da je bludnik – neće biti optužen, jer je pristao da bude svjedok protiv bludnice. Sa strane zakona, ne uzima se u obzir priznanje bludnika, već samo njegovo svjedočenje protiv bludnice!

Rasrdio se taj učenjak-parlamentarac u ime Allāha, a odgovorni činovnik mu je na to odgovorio:

"Mi samo sprovodimo zakon koji ste vi donijeli i izglasali u parlamentu."

Učenjak-parlamentarac je shvatio da čak i pored toga što su mase željele islamski zakon, primijenjen skupa sa sunnetom Allāhovog poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem – želja za primjenom i sprovođenjem islamskog zakona neće biti postignuta, izuzev kroz parlament, koji oni zovu *zakonodavna vlast*, jer sudske vlasti primjenjuju i sprovode samo zakone koje parlament izdaje, a izvršna vlast ne štiti Qur'ān, sunnet i islām. Izuzetak su neke komponente islāma, koje parlament odobrava zbog njihove izvanredne svetosti.

Tako je učenjak-parlamentarac povjerovao da je moguće ostvariti cilj samo ako uspije ostale članove parlamenta ubijediti da je ono što on traži Allāhova Riječ, riječ Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i sūd islama, kako bi ga oni konačno i odobrili.

Učenjak-parlamentarac je započeo projekat sa predlog-zakonom za sprovođenje islamskog kaznenog prava. On je ponudio projekat o zabrani kamate sa sugestijom rezervne solucije, zatim zakonski projekat koji će Allāhovom zakonu dati autoritet da cenzuriše sredstva javnog informisanja, zakonski projekat da se sačuva svetost ramadāna zabranom javnog kršenja posta u toku dana, čišćenje javnih plaža od razgolićavanja, a i mnoge druge islamske projekte.

Postojao je veliki broj članova parlamenta koji su potpisali i odobrili ove zakonske projekte sa njim. Onda je učenjak-parlamentarac otišao da obavi 'umru, zajedno sa nekim članovima parlamenta. Kada su stigli to hadžerul-esweda, oni su se Allāhu obavezali da podrže Allāhov zakon u parlamentu. Nakon toga su avionom otputovali do Medīne. Tamo su unutar džamije Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, dali riječ da će dići svoje glasove kako bi pomogli Allāhov zakon, a da neće slijepo braniti njihovu raznoliku pripadnost političkim partijama.

Učenjak-parlamentarac je smatrao da su tri organa vlasti direktno odgovorna što se u državi krše Allāhovi propisi. U to vrijeme mu je ministar pravde obećao da će mu u narednih nekoliko mjeseci odgovoriti na date predlog-zakone, ukoliko on javno ne predloži raspravu o predloženim zakonima.

Ministar pravde nije ispunio ono što je učenjak-parlamentarac zatražio od njega, te je ovaj zatražio javnu raspravu i interpelaciju,¹³⁷ koja parlamentarnim zakonom obavezuje ministra da odgovori, osim u slučaju prestanka mandata ministra unutar dotičnog ministarstva ili ako ministar samovoljno napusti mjesto ministra.

Učenjak-parlamentarac je uporno tražio javnu raspravu i odgovor ministra, ali je vlada stala na strani svog ministra. Vlada je pokušavala pobiti potrebu ministrovog odgovora, sve dok upornost učenjaka-parlamentarca nije naterala vladu da

---

¹³⁷ Interpelacija (lat. *interpellatio*) – upadica, prekidanje u govoru, prigovor. U parlamentarnom smislu: pitanje kojim poslanik u parlamentu traži od vlade ili nekog ministra pismeno ili usmeno izjašnjenje o izvesnoj stvari iz unutrašnje ili spoljne politike. Pravnici: spriječavanje, osporavanje posjeda, prigovor, pozivanje pred sūd (napomena izdavača)

donese odluku o promjeni ministarskog sastava iz kojeg je isključen samo ministar pravde! Njegovim udaljavanjem automatski otpada i obaveza odgovora na date predlog-zakone. Tako se taj postupak ponavljao sve dok nije postao princip parlamentarnog djelovanja!

Učenjak-parlamentarac se ponovo obratio članovima parlamentarnog vijeća:

"Projekat islamskih zakona je zabilježen u bilježniku odbora. Neki od vas su se obavezali Allāhu u Dva Sveta Mesdžida u Mekki i Medini da će svoje glasove dati Allāhu i Njegovom Poslaniku!"

Tada je od njih zatražio da stave svoje potpise na predlog-zakon o momentalnom sprovođenju islamskog šerī'ata. Oni su se odmah odazvali. Potpisali su ono što je on od njih zahtijevao i taj je dokumenat pohranjen u arhivu parlamentarnog vijeća. On je u ime svih poslanika potražio razgledanje islamskog prava i zakonodavstva. Proceduralno je to isto potražio i predsjednik skupštine koji se prisutnima obratio riječima:

"Vlada ima entuzijazma za islām koliko i vi imate, ali ona želi da vi također date šansu političkoj saglasnosti."

Tada su parlamentarci-potpisnici, oni što Allāhu dadoše riječ u Mekki i Medini, pljeskom aplaudirali i prihvatili predsjednikovu opasku. Tako je potražnja za momentalnim praktikovanjem šerī'ata propala, a vlada je pobijedila...

Učenjak-parlamentarac je bio skrhan očajem, jer njegovi naponi za primjenu islamskog zakona sa članovima parlamenta koje je pozvao nisu urodili plodom. Oni bi se složili, a onda bi promijenili svoje mišljenje.

Tako se jednog dana zaprepastio predlogom predsjednika skupštine, koji je prihvatio formiranje javnog

odbora za registraciju islamskih zakona. On je shvatio stvarnost ovog poteza i došao je do zaključka da je vladina odluka samo prekrivač, kojim se želi prekriti javni skandal gaženja časti naroda i države. Vladina odluka nije bila u korist islāma.

Učenjak-parlamentarac se složio, iako je dobro shvatio konačni cilj te ideje. Komitet se sastao, ali učenjak-parlamentarac u vladi nije video nikakve ozbiljnosti za primjenu Allāhovog zakona, zato što, da je ona željela zadovoljstvo Allāha, mogla je uraditi neke stvari koje nisu zahtijevale nikakve procedure. Na primjer, zatvaranje fabrika za proizvodnju alkohola je moglo biti izvršeno jednostavnim potpisom olovke. Isto je važno i za prodavnice alkohola.

Postojale su stvari koje su otkrивale srž stvarnosti vladinog predloga. Sve su se dogodile istovremeno, što je učenjaku-parlamentarcu dalo za pravo da stekne utisak koji predstavlja princip u suodnosu sa parlamentom a to je: *Nikada se Allāhov zakon neće ostvariti na rukama tih parlamentarnih skupština!*

Učenjak-parlamentarac se jako iznenadio, a i njegovi glasači, kada je parlament iznenada raspušten u vrijeme kada je on bio predsjednik odbora za registraciju islamskih zakona. On je u toku trideset sjednica ovog odbora, putem rasprava, zagovarao šeri'at. I tada, dok je parlament bio raspušten, na scenu je stupila izuzetno opasna vladina odluka, koja je direktno zadirala u intimnost građana. Učenjak-parlamentarac se suprotstavio toj odluci, jer je bila u kontradikciji sa islāmom, a i postojećim ustavom. Međutim, nepisano pravilo kaže: Parlament se može raspustiti određenom odlukom ukoliko država namjerava da narod prinudi na neki zakon, pa makar bio u suprotnosti sa islāmom!

Najvažnije pravilo na koje se oslanja parlament je oslikano u riječima učenjaka-parlamentarca:

"Koliko god mnogo dokaza da sam imao, i ma koliko mnogo da sam se oslanjao na Qur'ān i sunnet, jedna od mahana i nesnosnih odgovornosti parlamenta je da demokratija donosi odluku kao pravo apsolutne većine, bez imalo ustručavanja, čak i ako je to suprotno islāmu."

Učenjak-parlamentarac je osjetio prisustvo opakog pritiska od strane vlade, predsjednika parlamenta i većinske vladajuće partije. Predsjedništvo parlamenta je pokrenulo hajku protiv njega i optužilo ga za opstrukciju rada odbora, ali je on nastavio sa radom i ponudio mnoga pitanja koja nisu bila diskutovana. On je zahtijevao raspravu o razotkrivanju mnogih stvari, ali je sve bilo veoma vešto pokopano i zatrpano.

Nakon toga se ponovo povratio upotrebi interpelacije, koju nije moguće izbjeći. Interpelirao ¹³⁸ je ministre vlade o upadu države u šeri'atske sudove, kancelariju waqufa, vjerskih obrazovnih institucija, škole za hifdh Qur'ana. Također je tražio odgovor na upad države na islamske univerzitete i korekciju njihovih nastavničkih programa sa argumentacijom njihovog "modernizovanja"! Upitao ih je i o upadu u džamije obznanjivanjem zakona kojim se imāmima i hatibima zabranjuje da bilo čime kritikuju određenu vladinu odluku ili da kritikuju pojedini zakon kroz vjerska predavanja. Ko tako postupi - biće lišen slobode i kažnjen, a ukoliko pruži otpor - kazna će se udvostručiti i biće odveden u zatvor!

---

¹³⁸ Interpelisati (lat. interpellare) - prekidati, prekinuti nekoga u govoru, upadati u riječ, smetati. *U parlamentarnom smislu:* tražiti odgovor ili objašnjenje o nečemu od nadležnog ministra u parlamentu. *Pravnički:* spriječavati nešto, praviti prigovor, zvati pred sūd (napomena izdavača)

Učenjak-parlamentarac je ponudio interpelaciju ministru turizma, jer su neki studenti u ugostiteljskim školama bili prinuđivani na degustaciju alkohola. Obzirom na to da su oni odbili, odmah je dobar dio njih izbačen iz tih škola.

On je ponudio još jednu interpelaciju ministru informacija da očisti masmedije (sredstva javnog informisanja) od prgavosti koje su oduvale moral, vrijednosti i svetosti islamske tradicije cjelokupne zemlje u kojoj žive.

On je ponudio treću interpelaciju za ministra transporta i komunikacija, koji je putem primanja mita bez ikakve osnove dao dozvolu za izgradnju ogromnih privatnih palata. Učenjak-parlamentarac je bio svjestan da je nudio jednu interpelaciju nakon druge, i to uzalud bez koristi.

Tako je on na govornici parlamenta optužio predsjednika skupštine za opsktrukciju. Predsjednik skupštine je počeo svoju lukavu igru, nudeći odgovor na sve tri interpelacije na samo jednoj sjednici, i pored toga što samo jedna interpelacija zahtijeva nekoliko sjednica. Predsjednik skupštine je sazvaio parlamentarno vijeće vladajuće partije, kako bi pobili ove interpelacije. Tako je prozvan i ministar turizma i tada se vlada direktno suprotstavila ovom tipu interpelacije. U zapisniku dnevnog reda stajao je zbunjujući iskaz: *optužba dostavljača interpelacije na račun ministra koji je pružio suhoparno prikriven odgovor na postavljeno pitanje.*

Ovaj stav je nametnut članovima parlamenta, koji su požurili poništiti interpelaciju i time pobili ustavno pravo dotičnog poslanika da prinudi državu na "podnošenje računa".

Nakon toga je oglašena interpelacija ministra informisanja. I kao što su parlamentarci "dali zeleno svjetlo" alkoholu, također su identično postupili i sa plesom,¹³⁹ i pored toga što su se obavezali na pomaganje Allāha i Njegovog šeri'ata! Zatim je pozvan ministar transporta i komunikacija. Parlamentarci su odmah uvidjeli da se "njegova ispovjed" kosi sa njihovim interesima.

Tada je učenjak-parlamentarac stao ispred govornice obračavajući se prisutnima u sali riječima:

"O, uvaženi zastupnici, ja nisam obožavalac ranga, ja nisam željan sāmog položaja, moj moto sa ljudima moje izborne jedinice je bio: 'Dajte mi svoj glas, da promijenimo ovaj svijet vjerom.' Mislio sam da je nuđenje projekata islamskih zakona bilo dovoljno da se ostvari ova namjera, ali sam shvatio da naš parlament ne razmišlja ni o kakvoj primjeni i sprovođenju Allāhovog zakona, osim kroz partijske strasti. Ali je apsolutno van pitanja da ove strasti čine da Allāhova riječ dominira u društvu! Našao sam da je moj put do ovog cilja bio zatvoren preko vas. Stoga ja obznanjujem moje povlačenje i ostavku iz ovog parlamenta, nimalo ne žaleći za članstvom u njemu."

Učenjak-parlamentarac je otišao svojoj kući u aprilu 1981. godine i zasjedanje parlamenta je završeno. Učenjak-parlamentarac je napustio parlament, a nakon nekoliko godina je napustio i ovaj svijet...

Parlament je nastavio da sudi, propisuje i izvršava zakonom koji nije Allāhov zakon.

---

¹³⁹ Aludira se na televizijske i radio programe, gdje se svakodnevno pušta muzika i samo muzika. Molim Uzvišenog Allāha da sačuva zdravu pamet vjernika i poštedi ih poistovjećivanja s nevjernicima i grijешnicima putem blesavog šejtanskog ritma i ludovanja! (napomena recenzenta)

KRATKA BIOGRAFIJA ŠEJHA EBŪ MUHAMMEDA EL-MAQDISIJA

Šejh Ebū Muhammed el-Maqdisī je rođen u Palestini 1387. hidžretske (1967. godine), ali se kao dijete, zajedno sa roditeljima, preselio za Kuwajt, gdje je završio osnovnu i srednju školu.

Studirao je na "*El-Masuel*" Univerzitetu u 'Irāqu, a potom putovao po Hidžāzu u potrazi za znanjem. Učio je pred poznatim učenjacima, među kojima su i šejh 'Abdul'Azīz bin Bāz i šejh Muhammed bin Sālih el-'Uthejmīn. Bio je impresioniran knjigama šejhul-islāma Ibn Tejmije, Ibn Qajjima, šejha Muhammed bin 'AbdulWehhaba i njegovih potomaka, imāma Nedždī da'we.

Putovao je u Pakistan i bio u Afgānistānu, gdje je napisao knjigu "*Millet Ibrāhīm*", knjigu koja je uzburkala islamsku omladinu i odgovorila na mnoge šubhe o "mudrosti" učenjaka u njihovom skrivanju Istine i u njihovom boravku uz tāgūte mušrike.

Šejh el-Maqdisī je veliki borac protiv demokratizacije muslimanskih zemalja, protiv ljudskih zakona koji se suprotstavljaju Allāhovom zakonu, te pozivač u ustanak protiv vladajućih tirana, izdajnika koji su zajahali na vratove muslimana.

1992. godine se nastanjuje u Jordānu, gdje počinje sa da'wom u tewhīd i odricanje od tāgūtā, njihovih zakona, pomagača i branitelja.

Tamo je napisao i svoju poznatu knjigu "*Demokratija je vjera...*", koja je uzburkala javnost.

Uhapšen je u Jordānu 1994. godine, zbog pozivanja u neposlušnost državnim organima i zbog optužbe za organizovanje omladine za prelazak preko granice i izvođenje oružanih akcija protiv Židova na tlu Palestīne.¹⁴¹

U periodu 1995. do 1999. je bio u ćeliji sa donedavnim vođom iračkih mudžāhida, šejhom Ebū Mus'abom ez-Zarqawijem, Allāh mu se smilovao. Šejh el-Maqdisī je izvršio snažan uticaj na njega i mediji ga spominju kao Zarqāwijevog "*mentora*" ili "*duhovnog vođu*". Poznata je izjava šejha Ebū Mus'aba ez-Zarqāwija o šejhu Maqdisiju, u kojoj je, između ostalog, rekao:

"Pravo šejha Maqdisija se cijeni i poštuje. On je najpreči da se njegova greška ne spominje. Gotovo da nema muwehhida, a da šejh Meqdisī kod njega nema zaslugu (u njegovoj uputi)..."

Njemačke vlasti su u stanu u Hamburgu, u kome su prethodno boravili mudžāhidi koji su izveli napad na Ameriku 11. septembra - pronašle 18 knjiga i članaka šejha el-Maqdisija, zbog čega su ga mnogi povezali sa izvođenjem, podsticanjem ili, u najmanju ruku, podržavanjem ovoga i ovakvih događaja.

---

¹⁴¹ Pogledajte kako čobanin (jordanska vlast) brine o vuku (Židovima), umjesto da vodi brigu o ovcama (muslimanima). (napomena izdavača)

Odmah nakon napada na Ameriku od 11. septembra 2001. godine, šejh el-Maqdisī je izdao fetwu o dozvoljenosti te akcije i njenoj islamskoj legitimnosti, pa je od jordānskih vlasti za to "nagrađen" kaznom od novih 5 godina zatvora.¹⁴²

Kada je oslobođen nakon 4 godine, 28. juna 2005. godine, ponovo je uhapšen nakon samo 15 dana slobode - ovog puta pod optužbom za održavanje bliskih kontakata i vezā sa vođstvom iračkih mudžāhida.

Ovaj šejh, koji je u posljednjih 15 godina proveo više vremena u tamnici nego na slobodi, ni ne pomišlja da promijeni mišljenje, da se povuče, da se odrekne svojih stavova,...

U momentu kada izlazi na slobodu nakon dugogodišnje robije, i mada zna da je pod prismotrom vlasti, on jednostavno ne može a da ne stupi u kontakt sa svojom braćom mudžāhidima.

Obdaren izuzetnom mudrošću i rječitošću koja plijeni, šejh el-Maqdisī je rijedak primjer nepokolebljivog borca za tewhīd, borca protiv tiranije i *dhulma* (nepravde). On je nasljednik vjerovjesnikā koji su podnosili nedaće na putu dostavljanja poslanice oholim *dhālimima* i umišljenim glavešinama.

Iako unutar zatvorskih zidina, šejh Maqdisī s vremena na vrijeme uspije da svojim sljedbenicima koji su na slobodi prosljedi poneko pismo, fetwu ili savjet. Taj materijal obično bude postavljen na internet stranici njegovih sljedbenika

---

¹⁴² Još jedan primjer, samo što su ovdje vukovi - Amerikanci (napomena izdavača)

DEMOKRATIJA JE VJERA   šejh Ebū Muhammed el-Maḡdisī

www.almaqdese.com ili www.tawhed.ws ("*Minber et-Tewhīd wel-Džihād*"), koji proučava stanje džihāda u svijetu.

Na naš jezik su dosad prevedene njegove knjige: "*Ovo je naša 'aqīda*", "*Demokratija je vjera*", "*Millet Ibrāhīm*", kao i njegovi tekstovi "*Neo-murđije*" u knjizi "*Bolest irdžā'a*", tekst "*Vjeruj u Allāha, a budi kāfir u tāgūta*", tekst "*Karavan ide, a psi laju*" i duži intervju sa njim, sve to u knjizi "*Učenjaci - nasljednici vjerovjesnikā*".

Također je na bosanski jezik prevedena i njegova knjiga "*Uvjeti, uzroci i prepreke tekfīra*", kao i knjiga "*Rasvjetljavanje pogleda i šubhi saoremenih murđijā*".

Molimo Allāha da našim zatvorenim šejhovima podari hrabrosti i mudrosti na putu nepokolebljivog rada i borbe za ovu vjeru, i da im podari snage da izdrže sva iskušenja i neugodnosti koje svakodnevno trpe od mušričkog otpada, kao što Ga molimo da i nas uputi njihovom shvatanju ove vjere.